

О. П. Остапенко

**ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНІКА ТА
ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ
ТЕПЛОВІ НАСОСИ**

Міністерство освіти і науки України
Вінницький національний технічний університет

О. П. Остапенко

ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНІКА ТА ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ. ТЕПЛОВІ НАСОСИ

Конспект лекцій

Вінниця
ВНТУ
2017

УДК 621.57(075)

ББК 31.392я73

О-76

Рекомендовано до друку Вченому радою Вінницького національного технічного університету Міністерства освіти і науки України (протокол № 5 від 25.12.2014 р.)

Рецензенти:

С. М. Василенко, доктор технічних наук, професор

С. Й. Ткаченко, доктор технічних наук, професор

I. В. Коц, кандидат технічних наук, доцент

Остапенко, О. П.

O-76 Холодильна техніка та холодильна технологія. Теплові насоси : конспект лекцій / О. П. Остапенко. – Вінниця : ВНТУ, 2017. – 62 с.

В посібнику наведено конспект лекцій з теоретичних основ енергоперетворень в теплових насосах, класифікації теплових насосів, схем теплонасосних установок; подано термодинамічні основи ексергетичного аналізу парокомпресійних теплонасосних установок та станцій. Навчальний посібник передбачає завдання для самостійної роботи студентів: контрольні запитання та тестові завдання для самопр перевірки знань студентів за основними темами. Навчальний посібник може бути використаний для дистанційного навчання та самостійної роботи студентів.

УДК 621.57(075)

ББК 31.392я73

ЗМІСТ

Передмова	4
Перелік скорочень і абревіатур	5
1 ЛЕКЦІЯ 1. ПЕРЕТВОРЕННЯ ЕНЕРГІЙ В ТЕПЛОВИХ НАСОСАХ. ЗАМКНЕНІ ТЕРМОДИНАМІЧНІ ЦИКЛИ ХОЛОДИЛЬНИХ МАШИН І ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК	7
2 ЛЕКЦІЯ 2. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕПЛОВИХ НАСОСІВ	9
2.1 Класифікація теплових насосів	9
2.2 Сорбційні теплові насоси	10
2.3 Парокомпресійні теплові насоси	11
2.4 Холодаагенти для парокомпресійних теплових насосів	14
3 ЛЕКЦІЯ 3. ТЕРМОДИНАМІЧНІ ОСНОВИ ЕКСЕРГЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ ПАРОКОМПРЕСІЙНИХ ТЕПЛОВИХ НАСОСІВ	17
3.1 Цикл парокомпресійного теплового насоса	17
3.2 Цикл парокомпресійного теплового насоса з регенерацією теплоти	20
3.3 Ексергетичний аналіз парокомпресійної теплонасосної установки.....	22
4 ЛЕКЦІЯ 4. ТЕПЛОНАСОСНА СТАНЦІЯ З ЕЛЕКТРИЧНИМ ПРИВОДОМ КОМПРЕСОРА. ПОКАЗНИКИ РОБОТИ ТНС	29
4.1 Теплонасосні станції у теплопостачанні	29
4.2 Теплонасосна станція з електричним приводом компресора	29
4.3 Ексергетичні та енергетичні показники роботи теплонасосної станції для системи теплопостачання	31
5 ЛЕКЦІЯ 5. КОГЕНЕРАЦІЙНІ ТЕПЛОНАСОСНІ СТАНЦІЇ. ПОКАЗНИКИ РОБОТИ ТНС	38
5.1 Використання теплонасосних установок з приводом компресора від газопоршневого двигуна в системах теплопостачання	38
5.2 Теплонасосна станція з приводом від газотурбінної установки	41
6 ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ	49
Література	59
Словник найбільш вживаних термінів	60

ПЕРЕДМОВА

Навчальний посібник призначений для підготовки спеціалістів теплоенергетичного профілю денної та заочної форм навчання за напрямом "Теплоенергетика".

Однією з головних задач підготовки 6.050601 – "Теплоенергетика" є задача раціонального використання енергоресурсів в теплотехнологічних та теплоенергетичних установках, забезпечення високоефективних режимів роботи систем тепло- і холодопостачання. Це потребує застосування теоретичних знань, отриманих при вивченні дисципліни "Холодильна техніка та холодильна технологія", для вирішення конкретних інженерних задач в галузі теплотехнології, тепло- та холодопостачання за допомогою методів термодинамічного та ексергетичного аналізу.

В посібнику наведено конспект лекцій з теоретичних основ енергоперетворень в теплових насосах, класифікації теплових насосів, схем теплонасосних установок; подано термодинамічні основи ексергетичного аналізу парокомпресійних теплонасосних установок та станцій; показано застосування ексергетичного аналізу для дослідження ефективності теплонасосних установок і станцій. Студенту необхідно розуміти фізичну суть термодинамічних процесів в теплових насосах, володіти методами розрахунків процесів і циклів з використанням термодинамічної діаграми і таблиць стану, систематично працювати з рекомендованою літературою.

Навчальний посібник передбачає контрольні запитання та тестові завдання для самоперевірки знань студентів за основними темами.

Автор вдячна рецензентам за слушні пропозиції та поради в процесі підготовки даного посібника до друку.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ І АБРЕВІАТУР

ВЕР-	вторинні енергоресурси;
ВК	— водогрійний котел;
ГТУ-	газотурбінна установка;
ДВЗ-	двигун внутрішнього згорання;
ДНТ	— джерела низькотемпературної теплоти;
ТЕЦ	— теплоелектроцентраль;
ТН	— тепловий насос;
ТНУ	— теплонасосна установка;
ТНС	— теплонасосна станція;
ХА	— холодаагент;
GWP	— потенціал глобального потепління;
ODP	— потенціал озонового руйнування;
TEWI	— загальний еквівалентний вплив потепління;
b	питома витрата палива, кг/ГДж; кг/(кВт·год);
e	питома ексергія, МДж/м ³ ; кДж/кг;
h	питома ентальпія, кДж/кг;
l	питома робота, кДж/кг;
q	питома теплота, кДж/кг;
t	температура, °C;
B	витрата палива, кг/с; м ³ /с;
C	питома теплоємність, кДж/(кг·°C);
E	ексергетична потужність, МВт;
G	масова витрата, кг/с;
H	теплоперепад, кДж/кг;
N	електрична потужність, МВт;
P	тиск, МПа;
Q	теплова потужність, МВт;
Q _h ^p	нижча теплота згорання робочого палива, МДж/м ³ ;
Q _{hy} ^p	нижча теплота згорання умовного палива, МДж/кг;
T	температура, K;
T _{cp} ^B –	середньотермодинамічна температура теплоносія у випарнику, K;
T _{cp} ^K –	середньотермодинамічна температура теплоносія в конденсаторі, K;
β	частка теплової потужності ТНУ у складі ТНС;
ε	холодильний коефіцієнт;
η	коефіцієнт корисної дії (ККД);
η _k ^H	ККД-нетто котельні;
η _c ^B	фактор Карно для підведеної теплоти у випарнику;

η_c^k	– фактор Карно для відведеної теплоти в конденсаторі;
Θ	– величина недогріву, $^{\circ}\text{C}$;
λ, π	– міра підвищення тиску в компресорі;
ρ	– густина, $\text{кг}/\text{м}^3$;
φ	– коефіцієнт перетворення (опалювальний коефіцієнт).

Індекси:

а – адіабатний; в – випаровування; вг – відхідні гази; від – відведена теплота; віdp – відпущена теплота; вк – водогрійний котел; г – гази; гту – газотурбінна установка; д – двигун; е – ексергетичний; ед – електродвигун; ем – електромеханічний; ес – електрична станція; еф – ефективний; заг – загальна; змв – зворотна мережна вода; к – конденсація; кз – камера згорання; км – компресор; кор – корисна; кот – котельня; мв – мережна вода; нс – навколошнє середовище; нт – низькотемпературне джерело теплоти; о – обертний; оі – відносний внутрішній; ох – система охолодження; п, пал – паливо; пв – повітря; під – підведена; пмв – пряма мережна вода; р – робочий; см – суміш;ср – середній; тн – тепловий насос; тну – теплонасосна установка; тнс – теплонасосна станція; топ – топка; то,т – теплообмінник; тс – теплові споживачі; у – умовне паливо; ут – утилізатор; ха – холодаагент; ц – цикл.

1 ЛЕКЦІЯ 1. ПЕРЕТВОРЕННЯ ЕНЕРГІЇ В ТЕПЛОВИХ НАСОСАХ.

ЗАМКНЕНІ ТЕРМОДИНАМІЧНІ ЦИКЛИ ХОЛОДИЛЬНИХ МАШИН І ТЕПЛОНАСОСНИХ УСТАНОВОК

Тепловий насос призначений для вироблення теплоти на основі зворотного термодинамічного циклу. Зворотні цикли зміни стану робочого тіла при зображені на термодинамічних діаграмах мають напрямок проти годинникової стрілки. Замкнені або кругові процеси характерні для теплових машин, де робоче тіло здійснює певний цикл, повертаючись в початковий стан.

Для здійснення зворотного термодинамічного циклу (перенесення теплоти від менш нагрітих тіл до більш нагрітих), необхідно витрачати роботу із зовнішнього середовища, згідно з другим законом термодинаміки. Цикли, в яких теплота передається від менш нагрітих до більш нагрітих тіл, називаються **холодильними** (*refrigeratory*).

За холодильними циклами працюють **термотрансформатори** (*thermo-transformers*), до яких належать **теплові насоси (TH)** (*heat pumps*), **холодильні машини (ХМ)** (*refrigeratory machines*) та **теплохолодильні установки** (*heat refrigeratory installations*). Ці установки відбирають низькотемпературну теплоту від різних речовин та середовищ і підвищують температурний рівень цієї теплоти при підведенні додаткової енергії (роботи).

Холодильні машини (рис. 1.1) працюють за зворотними циклами, в яких підведення теплоти до робочого тіла (холодоагенту) здійснюється при температурах, нижчих за температуру навколошнього середовища: $T_o < T_{hc}$. Для того, щоб передати теплоту з нижчого температурного рівня T_o на вищий T_l , необхідно затратити зовнішню роботу I_u . ХМ сприймає роботу

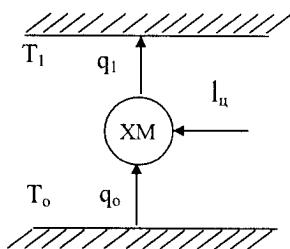

Рисунок 1.1 – Схема ХМ

I_u і віддає більш нагрітому середовищу з температурою T_l теплоту $q_l = q_o + I_u$.

Оскільки теплота q_o підводиться до робочого тіла, то вона вважається додатною і називається **пітомою холодопродуктивністю** (*specific cold productivity*). Пітому теплота q_l , що передається від робочого тіла на більш високий температурний рівень T_l , називається **пітомою теплопродуктивністю** (*specific heating productivity*).

Якщо приймачем теплоти є навколошнє середовище ($T_l = T_{hc}$), то установка називається **холодильною машиною**.

Ефективність ХМ оцінюють **холодильним коефіцієнтом** (*refrigeratory coefficient*) – відношенням холодопродуктивності до роботи циклу:

$$\varepsilon = \frac{q_o}{I_u} = \frac{q_o}{(q_l - q_o)}$$

Якщо установка передає теплоту середовищу, температура якого вища за температуру навколишнього середовища ($T_1 > T_{\text{нс}}$), то таку установку називають **тепловим насосом (TH)** (*heat pump*). Під **пітомую теплопродуктивністю TH** розуміють пітому теплоту q_1 , яка передається до споживача на більш високий температурний рівень T_1 . Ефективність роботи TH оцінюють **опалювальним коефіцієнтом (heating coefficient)** або **коефіцієнтом перетворення (coefficient of transformation)**: $\phi = \frac{q_1}{I_{\text{ц}}} = \frac{q_1}{(q_1 - q_0)} = \varepsilon + 1$.

В теплових насосах до робочого тіла підводиться **низькотемпературна теплота** на нижньому температурному рівні циклу T_0 , яка перетворюється у **високотемпературну теплоту** на верхньому температурному рівні T_1 за умови підведення необхідної роботи циклу $I_{\text{ц}}$. Високотемпературна теплота від TH відводиться до споживачів. Від ХМ теплові насоси відрізняються призначенням (для нагрівання об'єкта, а не охолодження), а також межами робочих температур.

Контрольні запитання

1. Які цикли називаються холодильними?
2. Які установки називаються холодильними машинами?
3. Які установки називаються тепловими насосами?
4. Що розуміють під пітомую холодопродуктивністю?
5. Що розуміють під пітомую теплопродуктивністю?
6. Що називають холодильним коефіцієнтом та як він визначається?
7. Що називають опалювальним коефіцієнтом та як він визначається?
8. Теплові насоси та холодильні машини. Загальні ознаки та відмінності.

2 ЛЕКЦІЯ 2. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕПЛОВИХ НАСОСІВ

2.1 Класифікація теплових насосів

Теплові насоси можна класифікувати за такими ознаками:

- за принципом дії ТН поділяють на компресійні, струминні; сорбційні та термоелектричні.

В компресійних (*compression*) ТН підвищення температурного рівня низькотемпературної теплоти відбувається при механічному стиску холодаагента в компресорі (поршневому, ротаційному або турбокомпресорі).

Компресійні установки, залежно від робочого тіла, поділяються на парокомпресійні (*steam compression*) та газокомпресійні (*gas compression*). Робочим тілом в парокомпресійних установках є холодаагенти (*refrigerants*). Це речовини, температура кипіння яких нижча за 0 °C при атмосферному тиску (аміак, фреони). В газокомпресійних установках робочим тілом є газ (повітря).

В струминних (*inkjet*) теплових насосах замість механічного компресора використовуються струминні компресори. В холодильній техніці використовують пароструминні (ежекційні) ХМ та ТН, де робочим тілом є водяна пара.

В сорбційних (*sorption*) ТН замість механічної приводної енергії підживиться зовнішня теплота, а стиск холодаагента відбувається за допомогою розчинника. В таких ТН використовується термічний компресор (*thermal compressor*), який складається з кип'ятильника (генератора), абсорбера, насоса та регулювального вентиля. Залежно від типу термохімічних реакцій розрізняють абсорбційні (*absorption*) та адсорбційні (*adsorption*) ТН. В абсорбційних установках процес сорбції здійснюється в усьому об'ємі абсорбенту (на межі рідкої та парової фаз). В адсорбційних установках процес сорбції відбувається на поверхні адсорбенту, який перебуває в твердій фазі (лід).

В термоелектрических (*thermoelectric*) ТН використовується ефект Пельт'є: в місцях спайки двох різних електрических провідників при проходженні постійного струму виникає термопара та, залежно від напрямку струму, відбувається нагрівання чи охолодження.

Найбільш поширені парокомпресійні ТН. Широко використовуються ТН абсорбційного типу, в яких відсутній компресор. Переявагою абсорбційних ТН є використання теплової енергії. Це може бути безпосереднє спалювання палива, а також різні скидні потоки теплоти (гаряча вода, відпрацьована пара та ін.). Основний недолік абсорбційних машин – більш низький коефіцієнт перетворення (коефіцієнт трансформації) порівняно з парокомпресійними ТН;

- за схемою застосування теплові насоси можуть бути моновалентні (тільки ТН) та бівалентні (ТН у сполученні з додатковим джерелом теплоти);

в) за джерелами низькотемпературної теплоти (ДНТ) (*low temperature heat sources*): зовнішнє повітря; поверхневі води (ріка, став, море); підземні води; ґрунт; сонячна енергія; низькотемпературна теплота штучного походження (скідні води, нагріті продукти технологічних процесів, очищена вода станції аерації, витяжне повітря систем вентиляції та ін.);

г) за сполученням низькотемпературних та високотемпературних джерел теплоти: повітря – повітря; повітря – вода; ґрунт – повітря; ґрунт – вода; вода – повітря; вода – вода;

д) за джерелом приводної енергії: розрізняють ТН, що використовують для роботи електроенергію, паливо того чи іншого виду, вторинні енергетичні ресурси.

2.2 Сорбційні теплові насоси

В сорбційних ТН підвищення температурного рівня теплоти здійснюється з використанням термохімічних реакцій (сорбції). Робоче тіло поглинається сорбентом (*sorbent*) (поглиначем) при низьких температурах. Виділення робочого агента із суміші (десорбція) здійснюється при підведенні додаткової теплоти на високому температурному рівні.

В абсорбційних ТН використовуються бінарні розчини (*binary solutions*), що складаються з абсорбенту (*absorbent*) (бромистий літій, вода, нітрат літію та ін.) і робочого тіла (*working body*) (вода, аміак, дихлорметан та ін.), з різними температурами кипіння, що змінюють температуру при сумішоутворенні.

Принципова схема абсорбційного ТН показана на рис. 2.1.

Робоче тіло у стані рідини при низькому тиску надходить у випарник 1, де за рахунок підведення низькотемпературної теплоти Q_h випаровується (кипить). Пара надходить в абсорбер 2 і поглинається абсорбентом, при цьому виділяється теплота Q_{ab} (оскільки збільшується температура суміші), яка відводиться мережкою водою. Утворена суміш робочого тіла і абсорбенту (слабкий розчин) за допомогою насоса 4 перекачується в генератор 6, підігріваючись в регенеративному теплообміннику 5 зустрічним потоком міцного розчину абсорбенту. В генераторі 6 відбувається випаровування з розчину робочого тіла за рахунок підведення додаткової теплоти Q_r на високому температурному рівні t_r . Міцний розчин абсорбенту з генератора повертається через теплообмінник і дросельовальний пристрій 3 в абсорбер, а робоче тіло у стані пари з температурою t_k надходить в конденсатор 7, де передає теплоту Q_k мережній воді і конденсується. Після цього рідке робоче тіло дроселюється в пристрії 3 до тиску у випарнику і цикл повторюється.

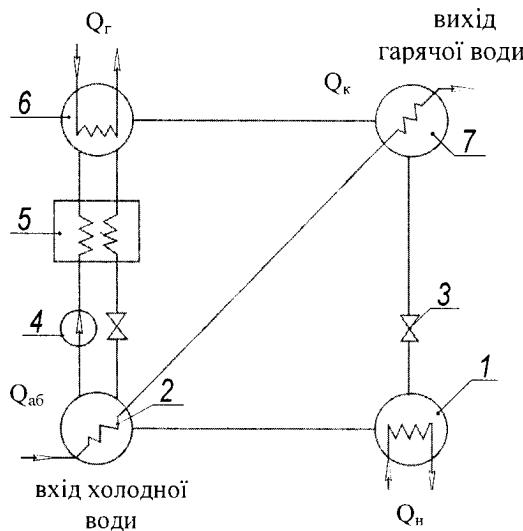

Рисунок 2.1 – Принципова схема абсорбційного ТН: 1 – випарник; 2 – абсорбер; 3 – дросель; 4 – насос; 5 – теплообмінник; 6 – генератор; 7 – конденсатор

Коефіцієнт перетворення абсорбційних ТНУ становить

$$\varphi = \frac{(Q_{ab} + Q_k)}{Q_r} > 1, \quad (2.1)$$

оскільки $Q_{ab} + Q_k = Q_r + Q_h$.

Основною перевагою абсорбційних ТНУ є відсутність рухомих частин і витрат механічної енергії (тільки незначні на насос). Проте для його роботи потрібне джерело високотемпературної теплоти: при $t_k = 70^{\circ}\text{C}$ температура теплоти, що підживиться, повинна становити приблизно $t_r = 150^{\circ}\text{C}$.

2.3 Парокомпресійні теплові насоси

Розглянемо перетворення енергії в парокомпресійному ТН. Схема парокомпресійного теплового насоса показана на рис. 2.2.

Принцип дії парокомпресійного ТН полягає в здійсненні зворотного термодинамічного циклу легокиплячою речовиною (холодоагентом). У **випарнику (evaporator)** ТН теплота від низькотемпературного джерела поглинається хладоагентом, який випаровується. Пара хладоагенту стискається в **компресорі (KM) (compressor)**, завдяки чому її температура підвищується. Високотемпературна теплота від стиснутого (гарячого) хо-

лодоагенту відводиться з **конденсатора** (*condenser*) до споживача, а сконденсована пара холодаагенту, після зниження тиску в **дросяльному вентилі (ДВ)** (*throttle valve*), знову надходить у випарник.

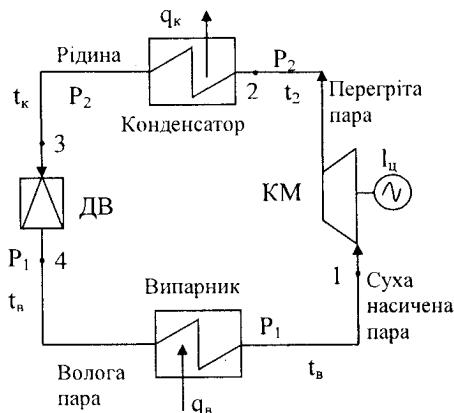

Рисунок 2.2 – Схема парокомпресійного ТН

Компресор всмоктує з випарника суху насичену пару холодаагенту при тиску випаровування P_1 і адіабатно її стискає до тиску конденсації P_2 . Перегріта пару з параметрами P_2 і t_2 ізобарно охолоджується і повністю конденсується в конденсаторі при температурі $t_k > t_{hc}$. При конденсації пари холодаагенту в конденсаторі вивільняється високотемпературна теплота q_k , яка відводиться з конденсатора до споживача. Конденсат пари дроселюється за допомогою дросяльного вентиля до тиску P_1 . Волога пару, що утворилася при дроселюванні, надходить у випарник теплового насоса, де, при підведенні теплоти q_b , стає сухою насиченою і знову всмоктується компресором.

Розрахунки парокомпресійних ТН виконують за допомогою таблиць стану холодаагентів або їх $lg P\text{-}h$ діаграм. Зображення циклу парокомпресійного ТН наведено на рис. 2.3.

Процес 4–1 – ізобарне підведення теплоти до робочого тіла у випарнику. Процес 1–2а – адіабатний стиск пари холодаагенту в компресорі (теоретичний процес). Процес 1–2 – політропний стиск пари холодаагенту в компресорі (дійсний процес). Процес 2а–3 – ізобарне відведення теплоти в конденсаторі від холодаагенту до споживача (теоретичний процес). Процес 2–3 – ізобарне відведення теплоти в конденсаторі від холодаагенту до споживача (дійсний процес). Процес 3–4 – розширення робочого тіла (зниження тиску) в дросяльному вентилі.

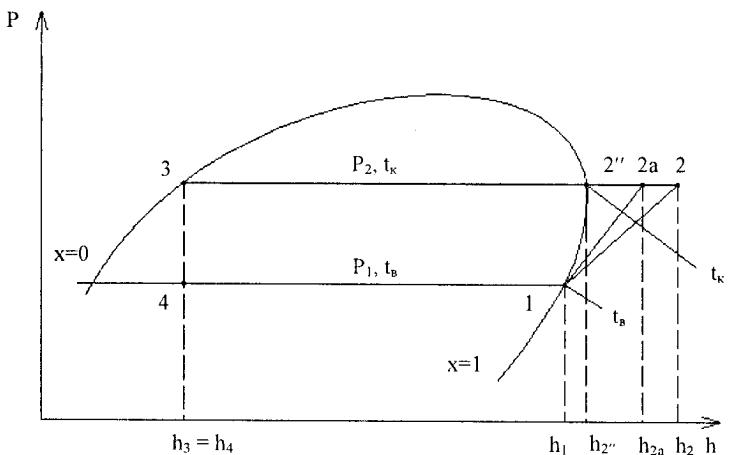

Рисунок 2.3 – Зображення циклу парокомпресійного ТН на lg P-h діаграмі

Питома теоретична робота компресора (процес 1–2a)

$$l_{kmo} = h_{2a} - h_1. \quad (2.2)$$

Питома теплота, підведена у випарник

$$q_o = q_B = h_1 - h_3 = h_1 - h_4. \quad (2.3)$$

Питома теплота, що відводиться до споживача з конденсатора ТН в теоретичному циклі

$$q_1 = q_K = h_{2a} - h_3 = q_o + l_{kmo} = q_B + l_{kmo}. \quad (2.4)$$

Коефіцієнт перетворення теоретичного циклу ТН

$$\varphi_o = \frac{q_1}{l_{u}} = \frac{q_1}{l_{kmo}}. \quad (2.5)$$

Теплова потужність випарника

$$Q_B = G_{xa} \cdot q_B, \quad (2.6)$$

де G_{xa} – масова витрата холодаагенту, кг/с.

Теплова потужність, відведена з конденсатора ТН

$$Q_K = G_{xa} \cdot q_K. \quad (2.7)$$

Теоретична потужність компресора ТН

$$N_{kmo} = G_{xa} \cdot l_{kmo}. \quad (2.8)$$

Масова витрата холодаагенту в ТН

$$G_{xa} = Q_B / q_B = Q_K / q_K = N_{kmo} / l_{kmo}. \quad (2.9)$$

Коефіцієнт перетворення ідеального циклу ТН (циклу Карно) (*Carnot cycle*)

$$\varphi_T = \frac{T_K}{T_K - T_B}, \quad (2.10)$$

де T_K і T_B – абсолютні термодинамічні температури конденсації та випаровування холодаагенту, відповідно.

При необоротному адіабатному стиску (процес 1–2) питома робота компресора збільшується порівняно з теоретичним процесом та становить $l_{km} = h_2 - h_1 = (h_{2a} - h_1) / \eta_{oi}^{km} = l_{kmo} / \eta_{oi}^{km}$, де η_{oi}^{km} – відносний внутрішній ККД компресора теплового насоса. Енталпія пари холодаагенту на виході з компресора для дійсного процесу стиску $h_2 = h_1 + l_{km}$. В цьому випадку значення коефіцієнта перетворення зменшується та визначається як $\varphi = \frac{q_K}{l_{ua}} = \frac{q_K}{l_{km}} = \varphi_0 \cdot \eta_{oi}^{km}$. Питома теплота, що відводиться до споживача з конденсатора теплового насоса, в дійсному циклі збільшується порівняно з теоретичним та становить $q_1 = q_K = h_2 - h_3 = q_B + l_{km}$. Дійсна потужність компресора ТН $N_{km} = G_{xa} \cdot l_{km}$.

2.4 Холодаагенти для парокомпресійних теплових насосів

Оскільки ТН працюють ввищому температурному діапазоні ніж ХМ, то в ТН використовуються холодаагенти для вироблення теплоти в діапазоні температур від 50 до 110 °C. В такому випадку непотрібні кардинальні конструктивні зміни в сучасних холодильних компресорах та машинах.

Робочі речовини для ТН повинні відповідати таким загальним вимогам:

- 1) бути хімічно стабільними та інертними до основних конструкційних матеріалів та мастил;
- 2) мати допустимі значення робочих тисків, різниці і відношення тисків нагнітання і всмоктування;
- 3) не чинити негативної дії на навколошне середовище і людину;
- 4) бути негорючими та вибухобезпечними;
- 5) мати високий ступінь термодинамічної досконалості та велику об'ємну тепlopродуктивність;
- 6) мати сприятливе сполучення теплофізичних властивостей, що впливають на масу і габарити теплообмінників;
- 7) повинні випускатись промисловістю та мати відносно низьку вартисть.

Робочі речовини (як і ТН) можна поділити на 2 групи:

- 1) середньотемпературні (з нормальнюю температурою кипіння нижче мінус 10 °C);
- 2) високотемпературні (з нормальнюю температурою кипіння вище мінус 10 °C).

Як холодаагенти для ТН використовуються синтетичні холодаагенти – фреони та їх суміші, що руйнують озоновий шар атмосфери, та природні холодаагенти, а також їх суміші.

Фреони: R134a; R152a; R32; R125; R124; R 143a; R 142b.

Суміші фреонів: R 407C; R 410A; RC318.

Природні холодаагенти: аміак R717, вуглеводні (пропан R290, бутан R600, ізобутан R600a, пропілен; суміші пропану, бутану, ізобутану, етану), двоокис вуглецю R744.

Основні вимоги до холодаагентів, що можуть використовуватись в теплових насосах, поділяються на такі групи:

– **екологічні та токсилогічні** – низький потенціал глобального потепління GWP (*Global Warming Potential*), низьке значення загального еквівалентного впливу потепління TEWI (*Total Equivalent Warming Impact*), низьке значення або відсутність потенціалу озонового руйнування ODP (*Ozone Depletion Potential*), низькі показники токсичності: гранично допустима концентрація (ГДК) та інші;

– **теплофізичні** – невисокі значення тиску конденсації, велика прихована теплота пароутворення, низьке значення поверхневого натягу, в'язкості та питомого об'єму пари при тисках всмоктування холодаагенту в компресор, високі значення показників тепlopровідності рідкої та парової фаз холодаагенту;

– **експлуатаційні** – термохімічна стабільність та хімічна сумісність з матеріалами та компресорними мастилами, достатня взаємна розчинність з мастилом, пожежобезпечність, здатність розчинити воду, незначна текучість, наявність запаху та інші;

– **економічні** – наявність товарного виробництва та низька вартість холодаагентів і компресорних мастил, можливість дозаправлення холодильного обладнання та регенерації холодаагенту.

В табл. 2.1 наведені основні властивості чистих холодаагентів, які використовуються в теплових насосах останнього покоління, або є перспективними до використання в ТН у найближчому майбутньому.

Таблиця 2.1 – Основні властивості холодаагентів для ТН

Холодаагент	Хімічна формула	Критичні параметри		ODP	GWP	ГДК, ppm
		температура t_k , °C	тиск P_k , МПа			
R744	CO ₂	31,06	7,364	0	1	5000
R290	C ₃ H ₈	96,7	4,248	0	< 1	1000
R717	NH ₃	132,3	11,33	0	< 1	25
R134a	C ₂ H ₂ F ₄	101,1	4,059	0	1300	1000
R152a	C ₂ H ₄ F ₂	113,3	4,517	0	150	1000
R600	n-C ₄ H ₁₀	152	3,796	0	3	800
R600a	i-C ₄ H ₁₀	134,9	3,640	0	3	1000
R142b	C ₂ H ₂ F ₂ Cl	137,1	4,123	0,065	2000	1000
RC318	C ₄ F ₈	115,2	2,778	0	9100	1000
R124	C ₂ HF ₄ Cl	122,3	3,624	0,10	480	500

де ГДК – гранично допустима концентрація холодаагенту в робочій зоні, ppm (1 ppm = 10⁻⁴ % об'єму за Європейським стандартом pr EN 388-1).

Контрольні запитання

1. Класифікація теплових насосів за принципом дії.
2. Класифікація ТН за схемою застосування, джерелами теплоти та приводної енергії, сполученням джерел теплоти.
3. Класифікація сорбційних теплових насосів.
4. Абсорбційні теплові насоси. Принцип дії.
5. Як визначається коефіцієнт перетворення абсорбційного ТН? Переваги та недоліки абсорбційних ТН.
6. Парокомпресійні теплові насоси. Принцип дії.
7. Холодаагенти для парокомпресійних теплових насосів.
8. Основні вимоги до холодаагентів для ТН.
9. Коефіцієнт перетворення циклу парокомпресійного ТН. Коефіцієнт перетворення ідеального циклу ТН (циклу Карно).

3 ЛЕКЦІЯ 3. ТЕРМОДИНАМІЧНІ ОСНОВИ ЕКСЕРГЕТИЧНОГО АНАЛІЗУ ПАРОКОМПРЕСІЙНИХ ТЕПЛОВИХ НАСОСІВ

3.1 Цикл парокомпресійного теплового насоса

Схема парокомпресійної теплонасосної установки (ТНУ) показана на рис. 3.1, а зображення циклу на T-s і P-h діаграмах на рис. 3.2 і 3.3, відповідно.

У випарнику ТНУ надходить теплота від низькотемпературного джерела з температурою t'_b . У випарнику теплота відбирається від низькотемпературного теплоносія та витрачається на випаровування холодаагенту. Температура низькотемпературного теплоносія на виході з випарника після охолодження становить t''_b . В конденсаторі ТНУ надходить високотемпературне джерело теплоти з температурою t''_k . Внаслідок конденсації холодаагенту, в конденсаторі відбувається нагрівання високотемпературного теплоносія. Після підігрівання в конденсаторі температура високотемпературного джерела підвищується та становить t''_k на виході з конденсатора.

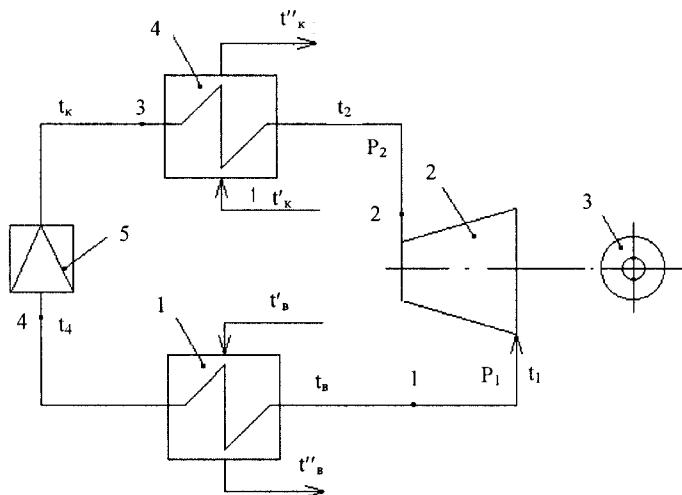

Рисунок 3.1 – Схема парокомпресійної ТНУ: 1 – випарник; 2 – компресор; 3 – електродвигун; 4 – конденсатор; 5 – дросель

Питома робота компресора, кДж/кг

$$I_{KM} = h_2 - h_1 = \frac{h_{2a} - h_1}{\eta_{oi}^{KM}} = \frac{I_{KMO}}{\eta_{oi}^{KM}}. \quad (3.1)$$

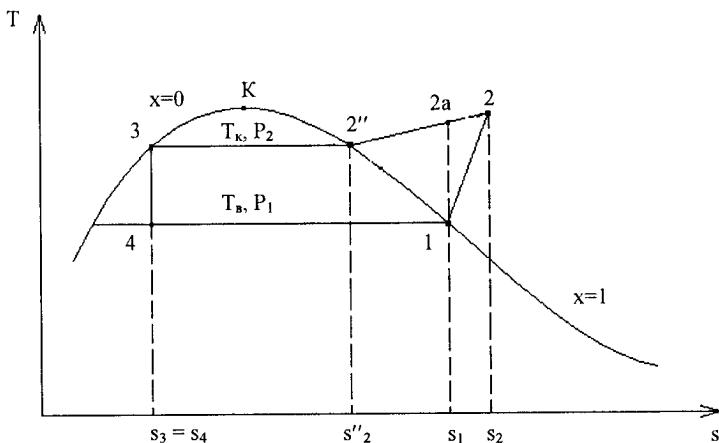

Рисунок 3.2 – Цикл парокомпресійної ТНУ на T-s діаграмі

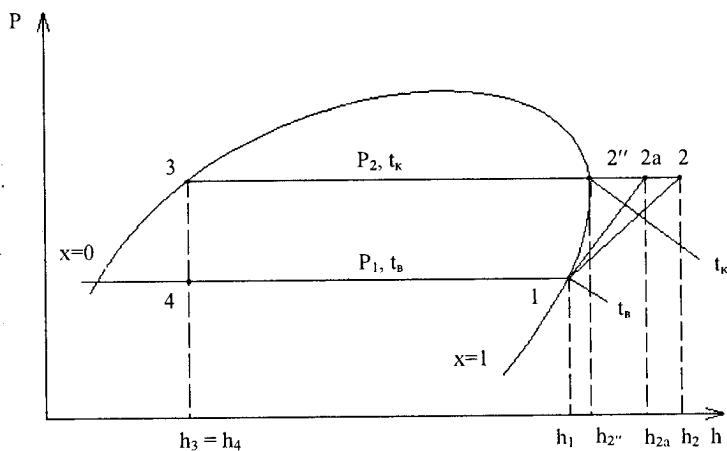

Рисунок 3.3 – Цикл парокомпресійної ТНУ на lg P-h діаграмі

Питома підведена робота електродвигуна, кДж/кг

$$I_{ed} = I_{pid} = \frac{I_{km}}{\eta_{em}} = \frac{h_{2a} - h_1}{\eta_{oi}^{km} \cdot \eta_{em}}, \quad (3.2)$$

де η_{em} – електромеханічний ККД електродвигуна.

Питома теплота, яка відводиться з конденсатора, кДж/кг

$$q_k = h_2 - h_3 = h_2 - (h_2'' - r), \quad (3.3)$$

де r – питома теплота пароутворення робочої рідини, кДж/кг.

Питома теплота, яка підводиться із зовнішнього середовища у випарник, кДж/кг

$$q_b = h_1 - h_4. \quad (3.4)$$

Рівняння енергетичного балансу ТНУ, кДж/кг

$$l_{km} + q_b = q_k = q_{thy}$$

або

$$\frac{l_{kmo}}{\eta_{oi}} + q_b = q_k = q_{thy}, \quad (3.5)$$

де $l_{kmo} = h_{2a} - h_1$ – питома робота компресора в оборотному циклі, кДж/кг.

Енергетична ефективність ТНУ оцінюється за допомогою коефіцієнта перетворення:

$$\varphi = \frac{q_{thy}}{l_{ed}} = \frac{(l_{km} + q_b)}{l_{ed}} = \left[\frac{l_{km}}{l_{ed}} \left(1 - \frac{\eta_{em}}{\varphi} \right) \right] + \varepsilon = \eta_{em} + \varepsilon, \quad (3.6)$$

де $\varepsilon = \frac{q_b}{l_{ed}}$ – холодильний коефіцієнт.

Остання формула відображає той факт, що втрати енергії в приводі компресора розсіюються в зовнішньому середовищі та не входять в тепло-ву продуктивність ТНУ, оскільки: $q_{thy} = \frac{q_b}{\left(1 - \frac{\eta_{em}}{\varphi} \right)}$.

Величина коефіцієнта перетворення парокомпресійної ТНУ залежить від: температур високотемпературного (ВДТ) та низькотемпературного джерела теплоти (НДТ), термодинамічних властивостей робочого тіла, особливостей термодинамічного циклу ТН, технічної досконалості конструкції теплового насоса.

Орієнтовні числові значення коефіцієнта перетворення ТНУ залежно від різниці температур ВДТ та НДТ наведені в таблиці 3.1.

Таблиця 3.1 – Значення коефіцієнта перетворення залежно від різниці температур ВДТ та НДТ

Різниця температур $t_{\text{вдт}} - t_{\text{ндт}}$, °C	Коефіцієнт перетворення
80	2,2
60	3,0
40	4,5

Коефіцієнт перетворення ϕ є показником питомого вироблення теплоти на одиницю витраченої роботи, але він не дозволяє визначити термодинамічні втрати і тому не може бути критерієм термодинамічної досконалості ТНУ. Міра якості ТНУ має оцінюватись величиною

$$\eta_e = \frac{\phi}{\Phi_0}, \quad (3.7)$$

де η_e – ексергетичний ККД,

Φ_0 – коефіцієнт перетворення оборотної ТНУ.

3.2 Цикл парокомпресійного теплового насоса з регенерацією теплоти

Для підвищення ефективності циклу ТНУ здійснюється внутрішній регенеративний теплообмін між потоком рідкого робочого тіла перед дросельним вентилем та потоком пари перед компресором. В результаті теплообміну рідке робоче тіло додатково охолоджується, а суха насичена пара холодоагенту перегрівається. Однак із застосуванням регенеративного теплообміну збільшується робота стиску в компресорі. Тому ефективність циклу підвищується лише при використанні певних робочих тіл, зокрема фреонів.

Принципова схема парокомпресійної ТНУ з регенерацією теплоти показана на рис. 3.4.

Регенерація теплоти в циклі ТНУ забезпечується встановленням проміжного перегрівника пари холодоагенту (охолодника конденсату) перед компресором. З випарника суха насичена пара холодоагенту надходить у перегрівник пари, де вона перегрівається, відбираючи теплоту від гарячого рідкого холодоагенту після конденсатора. Перегріта пара з проміжного перегрівника надходить в компресор. Це унеможливило конденсацію пари холодоагенту при стиску в компресорі, завдяки чому підвищується ефективність роботи компресора та теплонасосної установки.

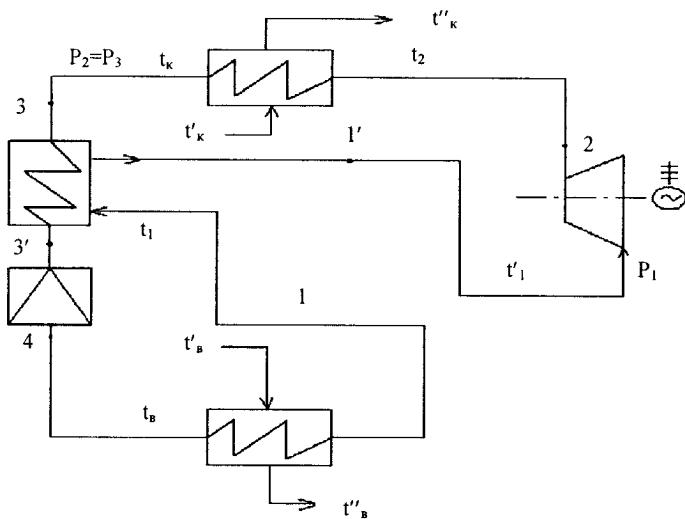

Рисунок 3.4 – Принципова схема парокомпресійної ТНУ з регенерацією теплоти

Зображення циклу парокомпресійної ТНУ з регенерацією теплоти на P-h діаграмі показано на рис. 3.5.

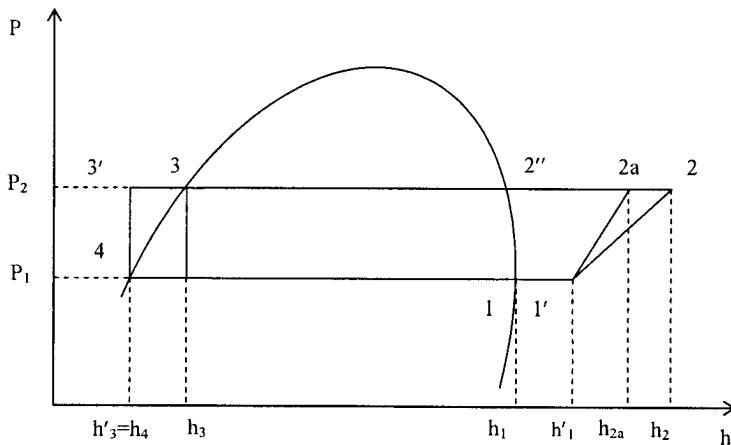

Рисунок 3.5 – Побудова циклу парокомпресійної ТНУ з регенерацією теплоти на Ig P-h діаграмі

Процес 4–1 – ізобарне підведення теплоти до робочого тіла у випарнику. Процес 1–1' – перегрів сухої насыченої пари холодаагенту в перегрівнику пари. Процес 1–2а – адіабатний стиск пари холодаагенту в компресорі (теоретичний процес). Процес 1–2 – політропний стиск пари холодаагенту в компресорі (дійсний процес). Процес 2а–3 – ізобарне відведення теплоти в конденсаторі від холодаагенту до споживача (теоретичний процес). Процес 2–3 – ізобарне відведення теплоти в конденсаторі від холодаагенту до споживача (дійсний процес). Процес 3–3' – ізобарне охолодження конденсату в охолоднику конденсату (перегрівнику пари) перед дросельним вентилем. Процес 3–4 – розширення робочого тіла (зниження тиску) в дросельному вентилі.

Температура перегрітої пари холодаагенту на виході з перегрівника пари (охолодника конденсату)

$$t'_1 = t_b + \theta_n, \quad (3.8)$$

де θ_n – величина перегріву пари холодаагенту, °C.

Питома теплота, яку сприймає пара холодаагенту в охолоднику, кДж/кг

$$q_{no} = h'_1 - h_1. \quad (3.9)$$

Ентальпія рідкого холодаагенту на виході охолодника (ентальпія конденсату), кДж/кг

$$h'_3 = h_3 - q_{no}. \quad (3.10)$$

Ентальпія холодаагенту після дросельного вентиля $h_4 = h'_3$.

Питома теплота, підведена у випарник $q_b = h_1 - h_4$.

Адіабатний теплоперепад в компресорі $H_a = l_{km} = h_{2a} - h'_1$.

Дійсний робочий теплоперепад в компресорі (дійсна робота компресора) $H_p = l_{km} = H_a / \eta_{oi}^{km}$.

Дійсна ентальпія холодаагенту за компресором $h_2 = h'_1 + H_p$.

Питома теплота, відведена з конденсатора $q_k = h_2 - h_3$.

3.3 Ексергетичний аналіз парокомпресійної теплонасосної установки

Тепловий насос сприймає тепловий потік при низькій температурі (на холодильній стороні), а також необхідну для привода енергію та використовує обидва цих потоки енергії при підвищенні (порівняно з холодною стороною) температурі у вигляді теплового потоку.

Ексергія (exergy) термодинамічної системи визначається кількістю роботи, яку можна отримати від системи при її оборотному приведенні у рівновагу з навколошнім середовищем.

В загальному випадку ексергія теплоти визначається за формuloю:

$$e_q = q \cdot \left(1 - \frac{T_{hc}}{T} \right) = q \cdot \eta_c, \quad (3.11)$$

де T_{hc} і T – абсолютна температура навколошнього середовища і середня термодинамічна температура підведення або відведення теплоти;

η_c – ексергетична температурна функція (фактор Карно).

При сталій температурі $T > T_{hc}$ тепловий потік q , його ексергія e_q та **анергія** a_q пов'язані співвідношеннями:

– тепловий потік

$$q = e_q + a_q, \quad (3.12)$$

– ексергія

$$e_q = q \cdot \left(1 - \frac{T_{hc}}{T} \right) = q \cdot \eta_c, \quad (3.13)$$

– анергія

$$a_q = q \cdot \frac{T_{hc}}{T} = q \cdot (1 - \eta_c). \quad (3.14)$$

Схема парокомпресійної ТНУ показана на рис. 3.6, а зображення циклу на Р-h та T-s діаграмах на рис. 3.7 та 3.8, відповідно.

Позначимо температури низькотемпературного теплоносія: на вході у випарник t'_b , на виході з випарника t''_b . Позначимо температури високотемпературного теплоносія: на вході в конденсатор t'_k , на виході з конденсатора t''_k .

Із конденсатора ТНУ теплота відводиться при сталій температурі T_k , яка має бути більшою за температуру джерела високотемпературної теплоти на величину недогріву θ . У випарник теплота підводиться при сталій температурі T_b , яка має бути меншою від температури низькотемпературного джерела на величину недогріву θ .

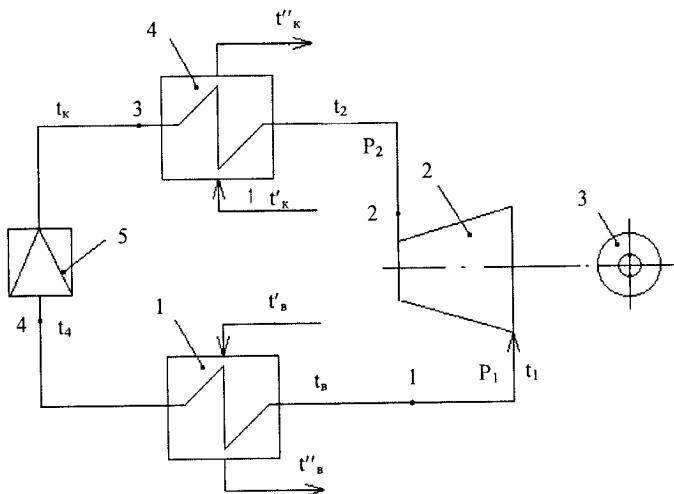

Рисунок 3.6 – Схема парокомпресійної ТНУ: 1 – випарник; 2 – компресор; 3 – електродвигун; 4 – конденсатор; 5 – дросель

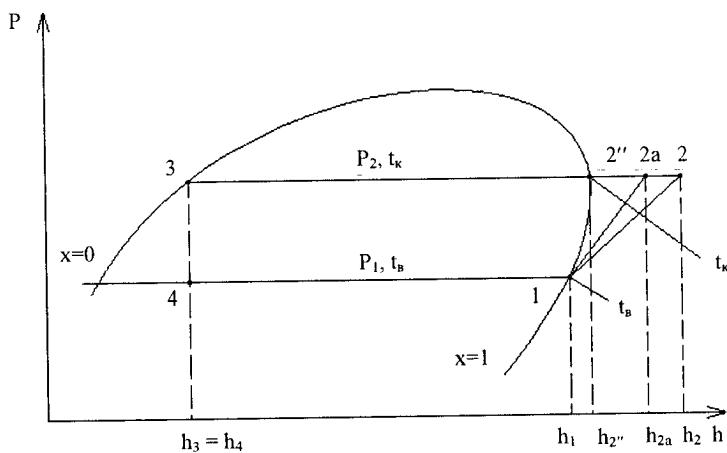

Рисунок 3.7 – Цикл парокомпресійної ТНУ на Ig P-h діаграмі

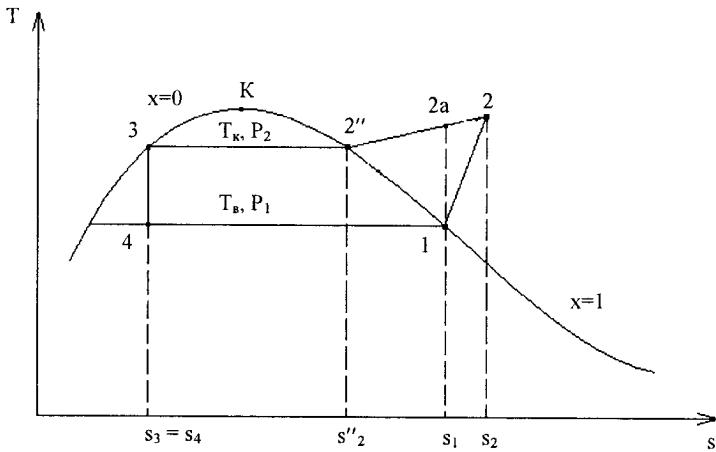

Рисунок 3.8 – Цикл парокомпресійної ТНУ на T-s діаграмі

Критерієм термодинамічної досягненості ТНУ є **ексергетичний ККД** (*exergetic efficiency*)

$$\eta_e = \frac{e_{\text{від}}}{e_{\text{під}}} = \frac{e_{q_k}}{e_{q_B} + l_{ed}} = \frac{q_k \cdot \eta_c^k}{l_{ed} + q_B \cdot \eta_c^B}, \quad (3.15)$$

де $e_{\text{під}}$, $e_{\text{від}}$ – ексергія підведені до випарника і компресора та відведені з конденсатора енергії, відповідно;

e_{q_B} , e_{q_k} – ексергія теплоти у випарнику та конденсаторі, відповідно;

$\eta_c^B = 1 - \frac{T_{hc}}{T_{cp}^B}$ – ексергетична температурна функція (фактор Карно) для підведені до випарника теплоти;

$\eta_c^k = 1 - \frac{T_{hc}}{T_{cp}^k}$ – фактор Карно для відведені з конденсатора теплоти;

T_{cp}^B і T_{cp}^k – середньотермодинамічні температури підведення (у випарник) і відведення (з конденсатора) теплоти, відповідно;

T_{hc} – абсолютна температура навколошнього середовища.

Ексергетичний баланс ТНУ

$$e_{\text{під}} = e_{\text{від}} + \sum \Delta e_{\text{вт}} \quad (3.16)$$

або

$$l_{ed} + e_{qb} = e_{qk} + \Sigma \Delta e_{bt}, \quad (3.17)$$

де $\Sigma \Delta e_{bt}$ – втрати ексергії.

Загальні втрати ексергії в теплонасосній установці поділяються на внутрішні і зовнішні. До **внутрішніх** належать втрати ексергії в компресорі і дроселі, де процеси здійснюються без теплообміну із зовнішнім середовищем і характеризуються збільшенням ентропії робочого тіла.

Втрати ексергії в компресорі

$$\Delta e_{bt}^{km} = T_{hc} \cdot (s_2 - s_1), \quad (3.18)$$

де s_1 і s_2 – ентропія холодаагенту на вході та виході з компресора, $\text{кДж}/(\text{кг}\cdot\text{К})$.

Втрати ексергії в дроселі

$$\Delta e_{bt}^{dp} = T_{hc} \cdot (s_4 - s_3), \quad (3.19)$$

де s_3 і s_4 – ентропія холодаагенту на вході та виході з дроселя, $\text{кДж}/(\text{кг}\cdot\text{К})$.

Зовнішні втрати ексергії пов'язані з процесами теплообміну у конденсаторі та випарнику. Вони визначаються як різниця початкових та кінцевих значень ексергії за винятком ексергії, що відводиться в конденсаторі, або за додаванням ексергії, що підводиться у випарнику.

Вони визначаються так:

– втрати ексергії у випарнику

$$\begin{aligned} \Delta e_{bt}^b &= (e_4 - e_1) + e_{qb} = [h_4 - h_1 - T_{hc} \cdot (s_4 - s_1)] + q_b \cdot \eta_c^b = \\ &= -q_b + q_b \cdot \eta_c^b + T_{hc} \cdot (s_1 - s_4) = -q_b \cdot (1 - \eta_c^b) + T_{hc} \cdot (s_1 - s_4), \end{aligned} \quad (3.20)$$

– втрати ексергії у конденсаторі

$$\begin{aligned} \Delta e_{bt}^k &= (e_2 - e_3) - e_{qk} = [h_2 - h_3 - T_{hc} \cdot (s_2 - s_3)] - q_k \cdot \eta_c^k = \\ &= q_k - q_k \cdot \eta_c^k - T_{hc} \cdot (s_2 - s_3) = q_k \cdot (1 - \eta_c^k) - T_{hc} \cdot (s_2 - s_3). \end{aligned} \quad (3.21)$$

Ексергетичний ККД ТНУ дорівнюватиме

$$\eta_e = \frac{e_{\text{від}}}{e_{\text{під}}} = \frac{e_{\text{кк}}}{e_{\text{під}}} = \frac{e_{\text{кк}}}{e_{\text{кк}} + \sum \Delta e_{\text{вт}}}. \quad (3.22)$$

Підведення теплоти у випарнику здійснюється при середньотермодинамічній температурі джерела низькотемпературної теплоти

$$T_B^{\text{cp}} = \frac{T'_B - T''_B}{\ln \frac{T'_B}{T''_B}}. \quad (3.23)$$

Відведення теплоти у конденсаторі здійснюється при середньотермодинамічній температурі джерела високотемпературної теплоти, яка визначається

$$T_K^{\text{cp}} = \frac{T''_K - T'_K}{\ln \frac{T''_K}{T'_K}}. \quad (3.24)$$

Відповідно до цього значення ексергетичної температурної функції у випарнику та конденсаторі становлять

$$\eta_c^K = 1 - \frac{T_{\text{hc}}}{T_K^{\text{cp}}}, \quad (3.25)$$

$$\eta_c^B = 1 - \frac{T_{\text{hc}}}{T_B^{\text{cp}}} \text{ при } T_{\text{hc}} < T_B^{\text{cp}}, \quad (3.26)$$

$$\eta_c^B = \frac{T_{\text{hc}}}{T_B^{\text{cp}}} - 1 \text{ при } T_{\text{hc}} > T_B^{\text{cp}}. \quad (3.27)$$

Загальний вираз ексергетичного ККД

$$\begin{aligned} \eta_e &= \frac{q_K \cdot \eta_c^K}{l_{\text{ед}} + q_B \cdot \eta_c^B} = \frac{q_K \cdot \eta_c^K}{l_{\text{ед}} + q_K \cdot \eta_c^B \cdot \left(1 - \frac{\eta_{\text{ем}}}{\varphi}\right)} = \\ &= \frac{q_K \cdot \eta_c^K}{l_{\text{ед}} \cdot \left[1 + \varphi \cdot \eta_c^B \cdot \left(1 - \frac{\eta_{\text{ем}}}{\varphi}\right)\right]}. \end{aligned} \quad (3.28)$$

Формула (3.28) є загальним виразом для визначення ексергетичного ККД ТНУ. В окремих випадках формула (3.28) спрощується.

Так, у випадку $T_b^{cp} = T_{hc}$, $\eta_c^b = 0$, тоді замість (3.28) одержимо:

$$\eta_e = \varphi \cdot \eta_c^k \quad (3.29)$$

Контрольні запитання

1. Коефіцієнт перетворення як міра енергетичної ефективності теплового насоса. Ідеальний та реальний коефіцієнт перетворення.
2. Рівняння енергетичного балансу ТНУ.
3. Зображення циклу парокомпресійної ТНУ на P-h діаграмі.
4. Зображення циклу парокомпресійної ТНУ на T-s діаграмі.
5. Питомі енергетичні показники роботи ТНУ.
6. Внутрішні та зовнішні втрати ексергії в ТНУ.
7. Рівняння ексергетичного балансу ТНУ.
8. Як визначаються внутрішні втрати ексергії в ТНУ?
9. Визначення факторів Карно у випарнику та конденсаторі.
10. Як визначаються зовнішні втрати ексергії в ТНУ?
11. Коефіцієнт перетворення та ексергетичний ККД як показники ефективності роботи ТНУ. Охарактеризувати.
12. Як визначається ексергетичний ККД ТНУ?

4 ЛЕКЦІЯ 4. ТЕПЛОНАСОСНА СТАНЦІЯ З ЕЛЕКТРИЧНИМ ПРИВОДОМ КОМПРЕСОРА. ПОКАЗНИКИ РОБОТИ ТНС

4.1 Теплонасосні станції у теплопостачанні

У наш час технологія теплопостачання з використанням теплових насосів застосовується практично в усіх розвинених країнах світу. Усі програми з енергозбереження, що реалізуються за кордоном, передбачають їх широке впровадження. Згідно з прогнозами світового енергетичного комітету до 2020 р. у передових країнах частка опалення та гарячого водопостачання з використанням теплових насосів становитиме 75%. Для України використання парокомпресійних ТНУ в системах опалення може забезпечити сумарні теплові навантаження близько 4900 МВт.

Одним з найбільш ефективних засобів з утилізації теплоти низькотемпературних вторинних енергоресурсів є теплонасосні станції (ТНС) (*heat pump stations*), які широко застосовуються та добре себе зарекомендували у Швеції та інших західних країнах.

4.2 Теплонасосна станція з електричним приводом компресора

Для країн з централізованим теплопостачанням, як свідчить досвід Швеції, найбільший ефект можна отримати за рахунок створення теплонасосних станцій на базі теплонасосних установок і водогрійних котлів (ВК).

Теплонасосна станція є комплексним енергетичним підприємством, призначеним для централізованого теплопостачання. В ТНС перетворення енергії здійснюється в двох установках: ТНУ і водогрійних котлах. В ТНУ, що під'єднана перед ВК, підводиться не первинна енергія палива, а перетворена енергія в формі механічної роботи.

На рис. 4.1 показана принципова схема ТНС, яка складається з парокомпресійної ТНУ та водогрійного котла, який підключений послідовно з конденсатором ТНУ. Теплонасосна станція забезпечує нагрів заданої витрати мережної води в системі теплофікації від температури зворотної мережної води T_{3MB} до температури прямої мережної води T_{pMB} .

Оскільки енергетична ефективність роботи ТНУ і ВК відрізняється, то розподіл підігріву мережної води між ними буде суттєво впливати на загальну ефективність роботи ТНС. Для кожного заданого температурного режиму роботи системи теплопостачання (T_{pMB}/T_{3MB}) повинен існувати певний оптимальний розподіл підігріву між ТНУ ($T_{TH} - T_{3MB}$) та ВК ($T_{pMB} - T_{TH}$).

Оптимальні температури підігріву мережної води у теплових насосах при роботі в системі теплопостачання становлять $t_{TH} = 70 - 80^{\circ}\text{C}$ та залежать від температурного графіка, за яким працює ТНС.

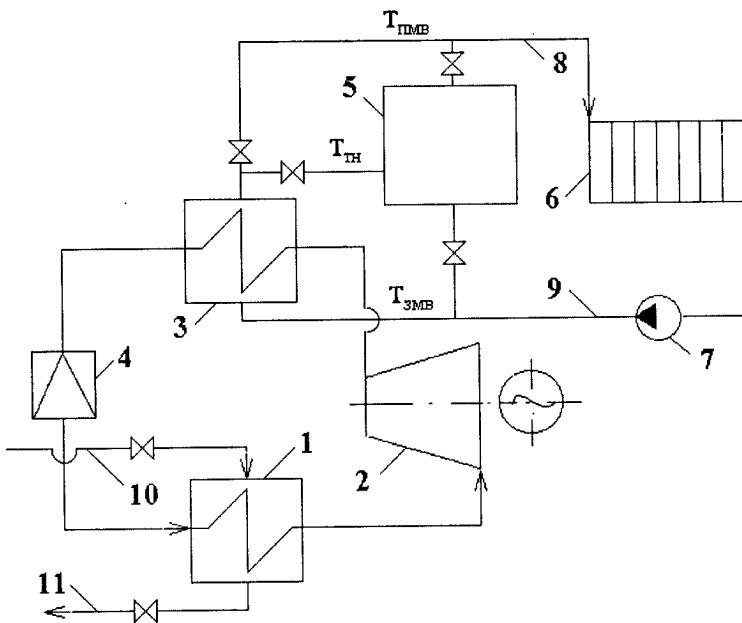

Рисунок 4.1 – Схема теплонасосної станції: 1 – випарник ТНУ; 2 – компресор з електроприводом; 3 – конденсатор ТНУ; 4 – дросельний вентиль; 5 – водогрійний котел; 6 – теплові споживачі; 7 – мережевий насос; 8 і 9 – лінії прямої та зворотної мережної води; 10 і 11 – лінії низькотемпературного джерела енергії;
 T_{th} – температура підігрітої води в ТНУ; T_{pmb} і T_{zmb} – температура прямої та зворотної мережної води в системі теплопостачання

Отже, відпуск води в систему гарячого водопостачання (за нормами 65 °C) у міжопалювальний сезон може здійснюватись безпосередньо від ТНУ. Для забезпечення потреб опалення в опалювальний період здійснюється відповідне догрівання теплоносія в водогрійному котлі від $t_{th} = 70 - 80$ °C до необхідної температури за температурним графіком.

Джерелами низькотемпературної теплоти для ТНУ можуть бути теплові викиди промислових підприємств з температурою 20 – 40 °C.

4.3 Ексергетичні та енергетичні показники роботи теплонасосної станції для системи теплопостачання

Теплова потужність ТНС становить Q_{THC} . У складі ТНС працюють водогрійний котел та ТНУ. Температура навколошнього середовища T_{Hc} . Температура води на вході у випарник теплового насоса становить t'_B , на виході t''_B . Температура прямої та зворотної мережної води у системі теплопостачання $t_{\text{пмв}}$ та $t_{\text{змв}}$, відповідно. Витрата мережної води G_{MB} . Температура мережної води після конденсатора теплового насоса t_{TH} . Теплова потужність випарника теплового насоса Q_B . Теплова потужність водогрійного котла в складі ТНС Q_{BK} .

Ексергетичні показники роботи ТНС потрібно порівнювати з показниками роботи водогрійної котельні такої ж потужності $Q_{\text{kot}} = Q_{\text{THC}}$.

Температура мережної води після конденсатора ТНУ, °C

$$t_{\text{TH}} = t_K - \theta, \quad (4.1)$$

де t_K – температура конденсації холодаагенту, °C;

θ – величина недогріву, °C.

Витрата мережної води, що циркулює в системі теплопостачання, кг/с

$$G_{\text{MB}} = \frac{Q_{\text{TC}} \cdot 10^3}{C_{\text{PB}} \cdot (t_{\text{пмв}} - t_{\text{змв}})}, \quad (4.2)$$

де Q_{TC} – потужність теплових споживачів, МВт;

C_{PB} – питома теплоємність води, кДж/(кг · °C);

$t_{\text{пмв}}$ – температура прямої мережної води, °C;

$t_{\text{змв}}$ – температура зворотної мережної води, °C.

Теплова потужність ТНУ, МВт

$$Q_{\text{THU}} = Q_K = G_{\text{MB}} \cdot C_{\text{PB}} \cdot (t_{\text{TH}} - t_{\text{змв}}) \cdot 10^{-3}. \quad (4.3)$$

Температура холодаагенту у випарнику, °C

$$t_B = t''_B - \theta, \quad (4.4)$$

де t''_b – температура низькотемпературного теплоносія на виході з випарника ТНУ, °C;

θ – величина недогріву, °C.

Питома теплота, підведена до випарника, кДж/кг

$$q_b = h_1 - h_4, \quad (4.5)$$

де h_1, h_4 – енталпії холодаагенту в точках 1 та 4, відповідно (див. рис. 3.3), кДж/кг.

Адіабатний теплоперепад в компресорі, кДж/кг

$$H_a = l_{km} = h_{2a} - h_1, \quad (4.6)$$

де h_{2a} – енталпія холодаагенту в точці 2a (див. рис. 3.3), кДж/кг.

Дійсний робочий теплоперепад в компресорі, кДж/кг

$$H_p = l_{km} = \frac{H_a}{\eta_{oi}^{km}}, \quad (4.7)$$

де η_{oi}^{km} – відносний внутрішній ККД компресора.

Енталпія холодаагенту в точці 2 (див. рис. 3.3), кДж/кг

$$h_2 = h_1 + H_p. \quad (4.8)$$

Питома теплота, відведена з конденсатора, кДж/кг

$$q_k = h_2 - h_3, \quad (4.9)$$

де h_3 – енталпія холодаагенту в точці 3 (див. рис. 3.3), кДж/кг.

Масова витрата холодаагенту, що циркулює в ТНУ, кг/с

$$G_{xa} = \frac{Q_{thy} \cdot 10^3}{q_k \cdot \eta_{to}}, \quad (4.10)$$

де η_{to} – ККД теплообмінника (конденсатора).

Потужність, яка витрачається на компресор, МВт

$$N_{km} = \frac{G_{xa} \cdot H_p}{\eta_{em} \cdot 10^3}, \quad (4.11)$$

де η_{em} – електромеханічний ККД компресора.

Теплова потужність випарника, МВт

$$Q_b = G_{xa} \cdot q_b \cdot 10^{-3}. \quad (4.12)$$

Коефіцієнт перетворення ТНУ

$$\varphi = \frac{Q_{thy}}{N_{km}}. \quad (4.13)$$

Витрата умовного палива на компресор ТНУ, кг/с

$$B_y^{thy} = \frac{N_{km}}{(Q_{hy}^p \cdot \eta_{ec} \cdot \eta_{em})}, \quad (4.14)$$

де Q_{hy}^p – нижча робоча теплота згорання умовного палива, МДж/кг;
 η_{ec} , η_{em} – ККД електростанції і електромереж, відповідно.

Середня температура мережної води в конденсаторі ТНУ, °C

$$t_{th}^{cp} = \frac{(t_{th} + t_{3mb})}{2}. \quad (4.15)$$

Абсолютна середня температура мережної води в конденсаторі ТНУ (середньотермодинамічна температура відведення теплоти), K

$$T_k^{cp} = 273 + t_{th}^{cp}. \quad (4.16)$$

Фактор Карно для відведеності теплоти в конденсаторі

$$\eta_c^k = 1 - \frac{T_{hc}}{T_k^{cp}}, \quad (4.17)$$

де T_{hc} – абсолютна температура навколошнього середовища, K.

Абсолютна середня температура низькотемпературного теплоносія у випарнику ТНУ (середньотермодинамічна температура підведення теплоти), К

$$T_{\text{B}}^{\text{cp}} = 273 + \frac{(t'_{\text{B}} + t''_{\text{B}})}{2}, \quad (4.18)$$

де t'_{B} , t''_{B} – температура низькотемпературного теплоносія на вході та виході з випарника, відповідно, °С.

Фактор Карно для підведенії теплоти у випарнику

$$\eta_c^{\text{B}} = 1 - \frac{T_{\text{hc}}}{T_{\text{B}}^{\text{cp}}}. \quad (4.19)$$

Ексергетичний ККД ТНУ

$$\eta_e^{\text{thy}} = \frac{Q_k \cdot \eta_c^k}{Q_B \cdot \eta_c^B + N_{\text{km}}}. \quad (4.20)$$

Теплова потужність водогрійного котла, МВт

$$Q_{\text{BK}} = Q_{\text{tc}} - Q_{\text{thy}}. \quad (4.21)$$

Абсолютна середня температура мережної води у котлі, К

$$T_{\text{BK}}^{\text{cp}} = 273 + \frac{(t_{\text{th}} + t_{\text{пmb}})}{2}. \quad (4.22)$$

Ексергетична потужність відведенії з котла теплоти, МВт

$$E_{Q_{\text{BK}}} = Q_{\text{BK}} \left(1 - \frac{T_{\text{hc}}}{T_{\text{BK}}^{\text{cp}}} \right). \quad (4.23)$$

Витрата умовного палива на котел, кг/с

$$B_y^{\text{BK}} = \frac{Q_{\text{BK}}}{(Q_{\text{hy}}^p \cdot \eta_k^h)}, \quad (4.24)$$

де η_k^h – ККД-нетто котельні.

Ексергетична потужність підведенії у котел теплоти, МВт

$$E_{\text{під}}^{\text{ВК}} = 1,05 \cdot Q_{\text{hy}}^{\text{p}} \cdot B_y^{\text{ВК}}. \quad (4.25)$$

Ексергетичний ККД котельні у складі ТНС

$$\eta_e^{\text{ВК}} = \frac{E_{Q_{\text{ВК}}}}{E_{\text{під}}}. \quad (4.26)$$

Середньотермодинамічна температура відведення теплоти ТНС, К

$$T_{\text{THC}}^{\text{cp}} = 273 + \frac{(t_{\text{пmb}} + t_{\text{зmb}})}{2}. \quad (4.27)$$

Загальна ексергетична потужність теплоти, відпущеніої ТНС, МВт

$$E_{\text{відп}}^{\text{THC}} = Q_{\text{TC}} \left(1 - \frac{T_{\text{HC}}}{T_{\text{THC}}^{\text{cp}}} \right). \quad (4.28)$$

Загальна витрата умовного палива на ТНС, кг/с

$$B_y^{\text{THC}} = B_y^{\text{THY}} + B_y^{\text{ВК}}. \quad (4.29)$$

Ексергетична потужність підведеніої у ТНС теплоти, МВт

$$E_{\text{під}}^{\text{THC}} = 1,05 \cdot B_y^{\text{THC}} \cdot Q_{\text{hy}}^{\text{p}}. \quad (4.30)$$

Ексергетичний ККД ТНС

$$\eta_e^{\text{THC}} = \frac{E_{\text{відп}}^{\text{THC}}}{E_{\text{під}}^{\text{THC}}}. \quad (4.31)$$

Загальна витрата умовного палива котельнею без роботи ТНУ, кг/с

$$B_y^{\text{зар}} = Q_{\text{TC}} \left(Q_{\text{hy}}^{\text{p}} \cdot \eta_k^{\text{H}} \right). \quad (4.32)$$

Економія умовного палива за рахунок використання ТНС, кг/с

$$\Delta B_y = B_y^{\text{зар}} - B_y^{\text{THC}}. \quad (4.33)$$

Частка теплової потужності ТНС, що покриває ТНУ

$$\beta = \frac{Q_{\text{thy}}}{Q_{\text{tc}}}.$$
 (4.34)

Частка палива, яка витрачається на ТНУ

$$\alpha_n = \frac{B_y^{\text{thy}}}{B_y^{\text{thc}}}.$$
 (4.35)

Питома витрата умовного палива ТНУ, кг/ГДж

$$b_y^{\text{thy}} = \frac{B_y^{\text{thy}}}{[Q_{\text{thy}} \cdot 10^{-3}]}.$$
 (4.36)

Питома витрата умовного палива котлами у складі ТНС, кг/ГДж

$$b_y^{\text{vk}} = \frac{B_y^{\text{vk}}}{[Q_{\text{vk}} \cdot 10^{-3}]}.$$
 (4.37)

Питома витрата умовного палива ТНС, кг/ГДж

$$b_y^{\text{thc}} = \frac{B_y^{\text{thc}}}{[Q_{\text{tc}} \cdot 10^{-3}]}.$$
 (4.38)

Питома витрата умовного палива котельнею без роботи ТНУ, кг/ГДж

$$b_y^{\text{заг}} = \frac{B_y^{\text{заг}}}{[Q_{\text{tc}} \cdot 10^{-3}]}.$$
 (4.39)

Ексергетичний ККД котельні без роботи ТНУ

$$\eta_e = \frac{E_{\text{відп}}^{\text{thc}}}{(1,05 \cdot B_y^{\text{заг}} \cdot Q_{\text{hy}}^p)}.$$
 (4.40)

Процентна економія умовного палива за рахунок використання ТНС, %

$$\Delta B_y (\%) = \frac{\Delta B_y \cdot 100}{B_y^{\text{заг}}}.$$
 (4.41)

Контрольні запитання

1. Що називають теплоносочною станцією?
2. Підігрівання якої води здійснюється в тепловому насосі у складі ТНС?
3. Як визначається навантаження водогрійного котла у складі ТНС?
4. Як визначити витрату умовного палива на компресор ТНУ?
5. Вкажіть діапазон температур оптимального підігріву теплоносія в ТНУ у складі ТНС.
6. Вкажіть температуру підігріву води в водогрійному котлі ТНС.
7. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з електроприводом?
8. Що може бути джерелом низькотемпературної теплоти для ТНС?
9. Як визначається енергетичний ККД ТНС з електроприводом?

5 ЛЕКЦІЯ 5. КОГЕНЕРАЦІЙНІ ТЕПЛОНАСОСНІ СТАНЦІЇ. ПОКАЗНИКИ РОБОТИ ТНС

5.1 Використання теплонасосних установок з приводом компресора від газопоршневого двигуна в системах теплопостачання

Застосування ТНУ з приводом компресора від газових двигунів може розглядатись як один з важливих напрямів енерго- і ресурсозбереження, оскільки передбачає утилізацію теплоти відхідних газів після газового двигуна.

Принципова схема ТНС з приводом компресора від газопоршневого двигуна показана на рис. 5.1. Привод компресора ТНУ забезпечується за допомогою газопоршневого двигуна 5, електрогенератора 6, електродвигуна 4 і мультиплікатора 3. Частка зворотної мережної води із системи теплофікації поступово підігрівається в утилізаторі відхідних газів 8 до температури підігрітої в ТНУ води T_{TH} . Далі, залежно від температурного режиму роботи теплої мережі, гаряча вода може додатково підігріватись у водогрійному котлі або безпосередньо надходити до теплових споживачів 13.

Методика розрахунку ТНС на базі ТНУ з приводом компресора від дизельного двигуна внутрішнього згорання (ДВЗ) наведена нижче.

Ефективний ККД ДВЗ

$$\eta_e = \frac{0,123}{b_y}, \quad (5.1)$$

де b_y – питома витрата умовного палива за паспортними даними ДВЗ, $\text{кг}/(\text{kВт}\cdot\text{год})$.

Повний ККД ДВЗ і електрогенератора

$$\eta_d = \eta_e \cdot \eta_{em}, \quad (5.2)$$

де η_{em} – електромеханічний ККД електрогенератора.

Питома витрата умовного палива на дизель-генератор, $\text{кг}/(\text{kВт}\cdot\text{год})$

$$b_y^d = \frac{0,123}{\eta_d}. \quad (5.3)$$

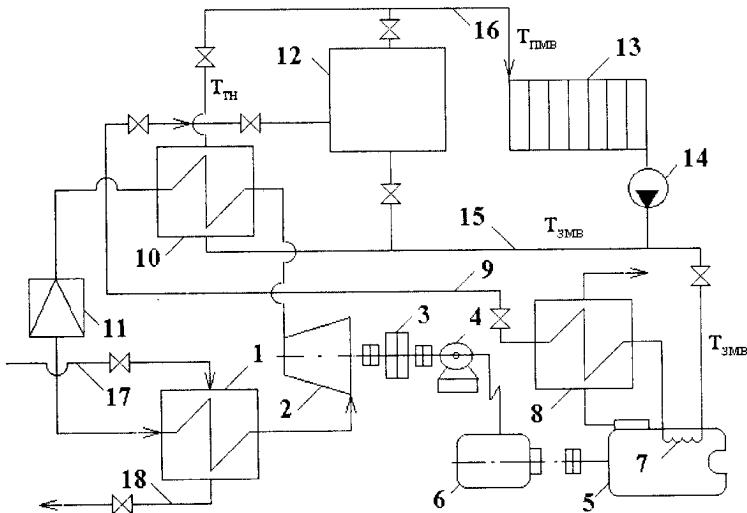

Рисунок 5.1 – Принципова схема ТНС з дизель-генераторним приводом компресора ТНУ і з утилізацією теплоти відходів газів після дизеля;
 1 – випарник ТНУ; 2 – компресор; 3 – мультиплікатор; 4 – електродвигун;
 5 – дизельний двигун; 6 – електрогенератор; 7 – теплообмінна поверхня
 системи охолодження дизеля; 8 – утилізатор відходів газів після
 дизельного двигуна; 9 – лінія гарячої мережної води від утилізатора;
 10 – конденсатор ТНУ; 11 – дросельний вентиль; 12 – водогрійний котел;
 13 – теплові споживачі; 14 – мережевий насос системи теплофікації;
 15 і 16 – лінія прямої та зворотної мережної води, відповідно;
 17 і 18 – лінія підведення і відведення низькотемпературного теплоносія у
 випарник ТНУ; $T_{\text{пмв}}$, $T_{\text{змв}}$ – температури прямої та зворотної мережної води
 в системі тепlopостачання, відповідно; T_{th} – температура мережної води
 після підігріву в ТНУ

Теоретична маса повітря для спалювання 1 м³ палива, кг/м³

$$M^\circ = V^\circ \cdot \rho, \quad (5.4)$$

де V° – теоретичний об'єм повітря для спалювання 1 м³ робочого палива, м³/м³;

ρ – густина повітря, кг/м³.

Питома витрата суміші (повітря і палива), кг/м³

$$M_{cm} = l + \alpha \cdot M^{\circ}, \quad (5.5)$$

де α – коефіцієнт надлишку повітря.

Витрата умовного палива на ДВЗ для привода компресора, кг/с

$$B_y^{\Delta} = \frac{b_y^{\Delta} \cdot N_{km}}{3,6}, \quad (5.6)$$

де N_{km} – потужність компресора теплового насоса, МВт.

Витрата робочого палива на ДВЗ, м³/с

$$B_p^{\Delta} = \frac{B_y^{\Delta} \cdot Q_h^p}{Q_h^p}, \quad (5.7)$$

де Q_h^p – нижча теплота згорання робочого палива, МДж/м³.

Витрата відхідних газів після ДВЗ, кг/с

$$G_{bg} = B_p^{\Delta} \cdot M_{cm}. \quad (5.8)$$

Потужність утилізатора відхідних газів ДВЗ, МВт

$$Q_{yt} = G_{bg} \cdot C_{pr} \cdot (t_d - t''_{yt}) \cdot \eta_{to} \cdot 10^{-3}, \quad (5.9)$$

де C_{pr} – питома теплоємність газів після ДВЗ при середній температурі газів в утилізаторі, кДж/(кг · °C);

t_d – температура вихідних газів після ДВЗ, °C;

t''_{yt} – температура вихідних газів після утилізатора, °C;

η_{to} – ККД утилізатора.

Потужність системи охолодження ДВЗ, МВт

$$Q_{ox} = 0,2 \cdot B_p^{\Delta} \cdot Q_h^p \cdot \eta_{to}. \quad (5.10)$$

Загальна потужність теплоутилізаційного устаткування ДВЗ, МВт

$$\Sigma Q_{yt} = Q_{yt} + Q_{ox}. \quad (5.11)$$

Загальна теплова потужність ТНУ, МВт

$$Q_{\text{thy}} = Q_k + \Sigma Q_{yt}, \quad (5.12)$$

де Q_k – потужність конденсатора теплового насоса, МВт.

Теплова потужність водогрійних котлів у складі ТНС, МВт

$$Q_{vk} = Q_{tc} - Q_{thy}. \quad (5.13)$$

Далі методика розрахунку аналогічна методиці розрахунку ТНС з електроприводом компресора ТНУ і відповідає формулам (4.1–4.13), (4.15–4.20), (4.22–4.28) та (4.30–4.41).

Загальна витрата умовного палива на ТНС з приводом від ДВЗ, кг/с

$$B_{yd}^{\text{THC}} = B_y^{\Delta} + B_y^{vk}. \quad (5.14)$$

Економія умовного палива на ТНС з ДВЗ порівняно з ТНС з електроприводом, кг/с

$$\Delta B_y^* = B_y^{\text{THC}} - B_{yd}^{\text{THC}}, \quad (5.15)$$

де B_y^{THC} – загальна витрата умовного палива ТНС з електроприводом з формули (4.29), кг/с.

5.2 Теплонасосна станція з приводом від газотурбінної установки

Методика розрахунку ТНС на базі ТНУ з приводом компресора від газотурбінної установки (ГТУ) та утилізацією теплоти відходних газів в топках водогрійних котлів наведена нижче.

Тиск повітря за компресором, МПа

$$P_2 = P_1 \cdot \lambda_{km}, \quad (5.16)$$

де P_1 – тиск повітря перед компресором, МПа;

λ_{km} – міра підвищення тиску в компресорі.

Тиск газів перед турбіною, МПа

$$P_3 = P_2 \cdot \varepsilon, \quad (5.17)$$

де ε – коефіцієнт повного стиску.

Міра зменшення тиску в турбіні

$$\lambda_t = \frac{P_3}{P_4}, \quad (5.18)$$

де P_4 – тиск газів за турбіною, МПа.

Температура повітря за компресором, К

$$T_2 = T_1 \cdot \left[1 + \left(\lambda_{KM}^{0.286} - 1 \right) \frac{1}{\eta_{oi}^{KM}} \right], \quad (5.19)$$

де T_1 – температура повітря перед компресором, К;

η_{oi}^{KM} – ККД компресора.

Температура газів за турбіною, К

$$T_4 = T_3 \cdot \left[1 - \left(1 - \lambda_t^{-0.286} \right) \cdot \eta_{oi}^T \right], \quad (5.20)$$

де T_3 – температура в камері згорання, К;

η_{oi}^T – ККД газової турбіни.

Середня температура газів в турбіні, К

$$\bar{T}_{2T} = \frac{T_3 + T_4}{2}, \quad (5.21)$$

де T_4 – температура газів за турбіною, К.

Питома робота газів в турбіні, кДж/кг

$$l_T = \bar{C}_{pr} \cdot (T_3 - T_4), \quad (5.22)$$

де \bar{C}_{pr} – середня теплоємність газів, кДж/(кг·К).

Питома робота стиску в компресорі, кДж/кг

$$l_{KM} = C_{pp} \cdot (T_2 - T_1), \quad (5.23)$$

де C_{pp} – середня теплоємність повітря, кДж/(кг·К).

Питома робота циклу ГТУ, кДж/кг

$$l_u = (l_T - l_{KM}) \cdot \eta_{em}, \quad (5.24)$$

де η_{em} – електромеханічний ККД.

Середня теплоємність суміші, $\text{кДж}/(\text{кг}\cdot\text{К})$

$$\bar{C}_p = 0,35 \cdot C_{pr} + 0,65 \cdot C_{pn}, \quad (5.25)$$

де C_{pr} , C_{pn} – теплоємність повітря і газів при t_3 , відповідно, $\text{кДж}/(\text{кг}\cdot\text{К})$.

Питома теплота, що підведена в камері згорання ГТУ, $\text{кДж}/\text{кг}$

$$q_{k3} = \left(\bar{C}_{pr} \cdot t_3 - C_{pn} \cdot t_2 \right) / \eta_{k3}, \quad (5.26)$$

де η_{k3} – ККД камери згорання.

Коефіцієнт корисної дії ГТУ

$$\eta_{rtu} = \frac{l_u}{q_{k3}}. \quad (5.27)$$

Питома витрата умовного палива ГТУ, $\text{кг}/(\text{кВт}\cdot\text{год})$

$$b_y = 0,123 / \eta_{rtu}. \quad (5.28)$$

Загальна витрата умовного палива ГТУ, $\text{кг}/\text{s}$

$$B_y^{rtu} = \frac{b_y \cdot N_e}{3,6}, \quad (5.29)$$

де N_e – потужність електрогенератора ГТУ, яка відповідає потужності компресора ТНУ, МВт .

Витрата робочого палива ГТУ, $\text{м}^3/\text{s}$

$$B_p^{rtu} = B_y^{rtu} \cdot \frac{Q_{hy}^p}{Q_h^p}, \quad (5.30)$$

де Q_{hy}^p – нижча теплота згорання умовного палива, $\text{МДж}/\text{кг}$;

Q_h^p – нижча теплота згорання робочого палива, $\text{МДж}/\text{м}^3$.

Витрата димових газів ГТУ, $\text{кг}/\text{s}$

$$G_r = \frac{N_e \cdot 10^3}{l_u}, \quad (5.31)$$

де l_u – питома робота циклу ГТУ, кДж/кг.

Витрата робочого палива на одиницю витрати димових газів

$$q_n = \frac{q_{k3} \cdot \eta_{k3}}{Q_{hy}^p \cdot \eta_{k3} - C_{pn} \cdot t_2 + C_{pal} \cdot t_{pal}}, \quad (5.32)$$

де q_{k3} – питома теплота, що підведена в камері згорання, кДж/кг;

C_{pal} – теплоємність палива, кДж/(кг · °C);

t_{pal} – температура палива, °C.

Коефіцієнт надлишку повітря

$$\alpha = \frac{1}{(V^0 \cdot \rho_{nb} \cdot q_n)}, \quad (5.33)$$

де V^0 – теоретичний об'єм повітря для спалювання 1 м³ палива, м³/м³;
 ρ_{nb} – густина повітря, кг/ м³.

Витрата продуктів згорання в димових газах, кг/с

$$G_{nz} = \frac{G_r}{\alpha}. \quad (5.34)$$

Витрата повітря, кг/с

$$G_{nb} = G_r - G_{nz}. \quad (5.35)$$

Витрата кисню в димових газах, кг/с

$$G_{O_2} = 0.21 \cdot G_{nb}. \quad (5.36)$$

Процентний вміст кисню в димових газах, %

$$C_{O_2} = \frac{G_{O_2}}{G_r} \cdot 100. \quad (5.37)$$

Потужність камери згорання, МВт

$$Q_{k3} = G_r \cdot q_{k3} \cdot 10^{-3}, \quad (5.38)$$

де q_{kz} – питома теплота, що підведена в камері згорання ГТУ, кДж/кг.
Теплова потужність відпрацьованих в ГТУ газів, МВт

$$Q_{bg} = (1 - \eta_{gtu}) \cdot Q_{kz}, \quad (5.39)$$

де η_{gtu} – ККД ГТУ.

Коефіцієнт використання теплоти відпрацьованих газів в утилізаторі

$$\Psi = \frac{t_4 - t_{bg}}{t_4 - t_1}, \quad (5.40)$$

де t_{bg} – температура відпрацьованих газів на виході з утилізатора, °C;

t_4 – температура газів за турбіною, °C.

Корисна потужність утилізатора, МВт

$$Q_{kop} = \Psi \cdot Q_{bg} \cdot \eta_{to}, \quad (5.41)$$

де η_{to} – ККД утилізатора.

Потужність водогрійного котла без скидання продуктів згорання в топку котла, МВт

$$Q'_{bk} = Q_{tc} - Q_k - Q_{kop}, \quad (5.42)$$

де Q_{tc} – потужність теплових споживачів, МВт;

Q_k – потужність конденсатора ТНУ, МВт.

Потужність, яка вноситься з відхідними газами ГТУ в топку котла, МВт

$$Q_{top} = Q'_{bk} / 4. \quad (5.43)$$

Потужність відхідних газів, які надходять в утилізатор, МВт

$$Q_{gas} = Q_{bg} - Q_{top}. \quad (5.44)$$

Потужність утилізатора відхідних газів, МВт

$$Q_{util} = \Psi \cdot Q_{gas} \cdot \eta_{to}. \quad (5.45)$$

Загальна теплова потужність ТНУ з приводом від ГТУ, МВт

$$Q_{\text{тну}} = Q_k + Q_{\text{тил}}, \quad (5.46)$$

де Q_k – потужність конденсатора ТНУ, МВт.

Потужність водогрійного котла за рахунок спалювання органічного палива, МВт

$$Q_{\text{вк}}^{\text{пал}} = Q_{\text{tc}} - Q_{\text{тну}} - Q_{\text{топ}}. \quad (5.47)$$

Загальна теплова потужність водогрійного котла, МВт

$$Q_{\text{вк}}^{\text{ГТУ}} = Q_{\text{вк}}^{\text{пал}} + Q_{\text{топ}}. \quad (5.48)$$

Витрата умовного палива на водогрійний котел, кг/с

$$B_{y\Gamma}^{\text{вк}} = \frac{Q_{\text{вк}}^{\text{пал}}}{(Q_{\text{тну}}^{\text{п}} \cdot \eta_k^{\text{н}})}, \quad (5.49)$$

де $\eta_k^{\text{н}}$ – ККД-нетто котельні.

Загальна витрата умовного палива ТНС з приводом від ГТУ, кг/с

$$B_{y\Gamma}^{\text{тнс}} = B_y^{\text{ГТУ}} + B_{y\Gamma}^{\text{вк}}, \quad (5.50)$$

де $B_y^{\text{ГТУ}}$ – витрата умовного палива на ГТУ з формули (5.29), кг/с.

Загальна потужність теплонасосної станції з приводом від газотурбінної установки, МВт

$$Q = N_e + Q_{\text{tc}}, \quad (5.51)$$

де N_e – потужність електрогенератора ГТУ, яка відповідає потужності компресора ТНУ, МВт;

Q_{tc} – потужність теплових споживачів, МВт.

Частка теплового споживання

$$\beta_T = \frac{Q_{\text{tc}}}{Q}. \quad (5.52)$$

Частка теплової потужності ТНС, яку покриває ТНУ

$$\beta = \frac{(Q_{\text{тну}} + Q_{\text{топ}})}{Q_{\text{tc}}}. \quad (5.53)$$

Ексергетична потужність підведеніої у ТНС теплоти, МВт

$$E_{\text{під}}^{\text{THC}} = 1,05 \cdot B_{y\Gamma}^{\text{THC}} \cdot Q_{hy}^p. \quad (5.54)$$

Середньотермодинамічна температура відведення теплоти ТНС, К

$$T_{\text{THC}}^{\text{cp}} = 273 + \left(t_{\text{пmb}} + t_{\text{3mb}} \right) / 2. \quad (5.55)$$

Загальна ексергетична потужність відпущеніої ТНС теплоти, МВт

$$E_{\text{відп}}^{\text{THC}} = Q_{tc} \left(1 - T_{hc} / T_{\text{THC}}^{\text{cp}} \right). \quad (5.56)$$

Ексергетичний ККД ТНС

$$\eta_{er}^{\text{THC}} = E_{\text{відп}}^{\text{THC}} / E_{\text{під}}^{\text{THC}}. \quad (5.57)$$

Економія умовного палива ТНС з приводом від ГТУ порівняно з ТНС з електроприводом, кг/с

$$\Delta B_y^{**} = B_y^{\text{THC}} - B_{y\Gamma}^{\text{THC}}, \quad (5.58)$$

де B_y^{THC} – загальна витрата умовного палива ТНС з електроприводом з формулі (4.29), кг/с.

Загальна витрата умовного палива котельнею без роботи ТНУ, кг/с

$$B_y^{\text{заг}} = Q_{tc} / \left(Q_{hy}^p \cdot \eta_k^h \right). \quad (5.59)$$

Економія умовного палива за рахунок використання ТНС з приводом від ГТУ, кг/с

$$\Delta B_y^r = B_y^{\text{заг}} - B_{y\Gamma}^{\text{THC}}, \quad (5.60)$$

де $B_{y\Gamma}^{\text{THC}}$ – загальна витрата умовного палива ТНС з приводом від ГТУ з формулі (5.50), кг/с.

Частка палива, яка витрачається на ТНУ

$$\alpha_{\text{п}}^{\Gamma} = \frac{B_y^{\text{ГТУ}}}{B_y^{\text{THC}}}, \quad (5.61)$$

де $B_y^{\text{ГТУ}}$ – витрата умовного палива на ГТУ з формули (5.29), кг/с.

Процентна економія умовного палива за рахунок використання ТНС з приводом від ГТУ, %

$$\Delta B_y^{\Gamma} (\%) = \frac{\Delta B_y^{\Gamma} \cdot 100}{B_y^{\text{заг}}} \quad (5.62)$$

Питома витрата умовного палива на вироблення теплової енергії ТНС, кг/ГДж

$$b_{y\Gamma}^{\text{THC}} = \frac{B_{y\Gamma}^{\text{THC}}}{Q_{\text{TC}} \cdot 10^{-3}}. \quad (5.63)$$

Контрольні запитання

1. Що називають теплонасосною станцією?
2. Підігрівання якої води здійснюється в тепловому насосі у складі ТНС?
3. Як визначається навантаження водогрійного котла у складі ТНС?
4. Як визначається загальна теплова потужність ТНУ з приводом від ДВЗ?
5. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з приводом від газової турбіни?
6. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з приводом від двигуна внутрішнього згорання?
7. Як визначається економія умовного палива на когенераційних ТНС?
8. Що називають когенераційною теплонасосною станцією?
9. Як визначається ексергетичний ККД когенераційних ТНС?

6 ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОПЕРЕВІРКИ ЗНАНЬ

Тест 1. Класифікація теплових насосів

1. Які холодаагенти використовуються в парокомпресійних теплових насосах?

- 1) R134a;
- 2) R142b;
- 3) R11;
- 4) R12;
- 5) R22;
- 6) R600a;
- 7) R407C;
- 8) R717;
- 9) R290.

2. Які установки називаються тепловими насосами?

- 1) які переносять теплоту від менш нагрітого тіла до більш нагрітого;
- 2) які переносять теплоту від більш нагрітого тіла до менш нагрітого;
- 3) насоси, що перекачують гарячі рідини;
- 4) насоси, що перекачують теплі рідини.

3. Як теплонасосні установки поділяють за принципом дії?

- 1) струминні;
- 2) сорбційні;
- 3) компресійні;
- 4) термоелектричні;
- 5) з тепловим приводом;
- 6) з електричним приводом;
- 7) з механічним приводом.

4. Які теплонасосні установки називають компресійними?

- 1) TH, в яких для стиску холодаагенту використовується механічний компресор;
- 2) TH, в яких використовується ефект Пель'є;
- 3) TH, в яких стиск холодаагенту відбувається за допомогою розчинника;
- 4) TH, в яких є струминний компресор.

5. Які теплонасосні установки називають сорбційними?

- 1) з використанням теплоти термохімічних реакцій;
- 2) зі струминним компресором;
- 3) де робочим тілом є водяна пара.

6. Які теплонасосні установки називають абсорбційними?

- 1) де процес сорбції здійснюється в усьому об'ємі абсорбенту;
 - 2) де процес сорбції відбувається на поверхні адсорбенту, який перебуває в твердій фазі;
 - 3) з використанням теплоти термохімічних реакцій.
7. Які теплонасосні установки називають адсорбційними?
- 1) де процес сорбції відбувається на поверхні адсорбенту, який перебуває в твердій фазі;
 - 2) де процес сорбції здійснюється в усьому об'ємі абсорбенту;

- 3) з використанням термохімічних реакцій.
8. Які теплонасосні установки називають термоелектричними?
- 1) з електричним приводом компресора;
 - 2) де є електронагрівник;
 - 3) які працюють за ефектом Пельт'є.
9. Які теплонасосні установки називають струминними?
- 1) де є потік теплоносія;
 - 2) де відбуваються хімічні реакції;
 - 3) зі струминним компресором;
 - 4) з ефектом термопарі.
10. Як теплові насоси поділяють за типом привода?
- 1) парокомпресійні;
 - 2) газокомпресійні;
 - 3) струминні;
 - 4) термоелектричні;
 - 5) з механічним приводом;
 - 6) з тепловим приводом;
 - 7) з електроприводом.
11. Які природні джерела низькотемпературної теплоти можуть бути використані в теплонасосних установках?
1) поверхневі води;	5) сонячна радіація;
2) ґрутові води;	6) трава;
3) повітря;	7) дрова;
4) ґрунт;	8) вітер.
12. Які вторинні енергoresурси можуть бути використані як джерела низькотемпературної теплоти для теплонасосних установок?
- 1) вода з охолодження конденсаторів парових турбін;
 - 2) відпрацьована пара;
 - 3) гаряче повітря;
 - 4) горючий газ;
 - 5) каналізаційні стоки;
 - 6) біогаз;
 - 7) тирса;
 - 8) лушпиння.
13. Які теплові насоси називають бівалентними?
- 1) установка з двох теплових насосів;
 - 2) з додатковим джерелом теплоти;
 - 3) установка з трьох теплових насосів;
 - 4) з можливістю використання двох джерел низькотемпературної теплоти.
14. Які недоліки абсорбційних теплонасосних установок?
- 1) використання високотемпературних теплоносіїв;
 - 2) низький коефіцієнт перетворення;
 - 3) використання холодних теплоносіїв;

- 4) ефект термохімічних реакцій.
15. Від яких чинників залежить значення коефіцієнта перетворення парокомпресійної ТНУ?
- 1) температур високотемпературного та низькотемпературного джерела теплоти;
 - 2) термодинамічних властивостей робочого тіла;
 - 3) особливостей термодинамічного циклу ТН;
 - 4) технічної досконалості конструкції теплового насоса.
16. Який вираз має рівняння теплового балансу парокомпресійної теплонасосної установки?
- 1) $Q_k = N_{km} + Q_b$;
 - 2) $Q_k = N_{km} - Q_b$;
 - 3) $N_{km} = Q_k + Q_b$;
 - 4) $Q_b = Q_k + N_{km}$;
 - 5) $Q_{ab} + Q_k = Q_r + Q_h$;
 - 6) $Q_{ab} - Q_k = Q_r + Q_h$.
17. Як визначається коефіцієнт перетворення (трансформації) теплоти в парокомпресійній теплонасосній установці?
- 1) $(Q_{ab} + Q_k)/Q_r$;
 - 2) $(Q_{ab} - Q_k)/Q_r$;
 - 3) Q_k/N_{km} ;
 - 4) $Q_k - N_{km}$.
18. Як залежить значення коефіцієнта перетворення теплонасосної установки від температур випаровування та конденсації?
- 1) не залежить;
 - 2) його значення прямо пропорційне різниці цих температур;
 - 3) його значення тим більше, чим менша різниця цих температур.
19. Які переваги абсорбційних теплонасосних установок порівняно з парокомпресійними?
- 1) використання теплової енергії для привода;
 - 2) використання електричної енергії для привода;
 - 3) вище значення коефіцієнта перетворення.
20. Як визначається коефіцієнт перетворення (трансформації) теплоти в абсорбційних теплонасосних установках?
- 1) $(Q_{ab} + Q_k)/Q_r$;
 - 2) $(Q_{ab} - Q_k)/Q_r$;
 - 3) Q_k/N_{km} .

Тест 2. Показники роботи парокомпресійної ТНУ

1. Як визначається дійсний робочий теплоперепад в компресорі?
- 1) $h_p = h_2 - h_1$;
 - 2) $h_p = h_{2a} - h_1$;
 - 3) $h_p = h_{2a} - h_2$;
 - 4) $h_p = h_3 - h_{2a}$;
 - 5) $h_p = h_1 - h_{2a}$.
2. Як визначається питома теплота, підведена у випарник?
- 1) $q_b = h_1 - h_4$;
 - 2) $q_b = h_2 - h_4$;
 - 3) $q_b = h_3 - h_4$;
 - 4) $q_b = h_{2a} - h_1$;
 - 5) $q_b = h_2 - h_3$.

3. Як визначається питома теплота, відведенна з конденсатора?
- 1) $q_k = h_1 - h_4$; 4) $q_k = h_{2a} - h_3$;
 - 2) $q_k = h_2 - h_4$; 5) $q_k = h_{2a} - h_1$.
 - 3) $q_k = h_2 - h_3$;
4. Які значення може приймати коефіцієнт перетворення теплового насоса?
- 1) 1; 3) 0;
 - 2) <1 ; 4) >1 .
5. Який із законів термодинаміки покладений у принцип роботи теплового насоса?
- 1) перший закон термодинаміки;
 - 2) другий закон термодинаміки;
 - 3) узагальнені рівняння термодинаміки.
6. Як здійснюється перенесення теплоти у тепловому насосі?
- 1) з нижчого температурного рівня на вищий;
 - 2) з вищого температурного рівня на нижчий;
 - 3) за законом Фур'є.
7. Який показник визначає термодинамічну досконалість теплового насоса?
- 1) коефіцієнт перетворення;
 - 2) холодильний коефіцієнт;
 - 3) термічний ККД;
 - 4) ексергетичний ККД;
 - 5) відносний внутрішній ККД;
 - 6) фактор Карно.
8. Як визначається адіабатний теплоперепад в компресорі?
- 1) $h_{2a} - h_1$; 4) $h_2 - h_3$;
 - 2) $h_2 - h_1$; 5) $h_1 - h_{2a}$;
 - 3) $h_{2a} - h_3$; 6) $h_1 - h_2$.
9. Зазначте, який з термодинамічних процесів здійснюється у випарнику?
- 1) ізobarне підведення теплоти;
 - 2) адіабатне підведення теплоти;
 - 3) ізobarне відведення теплоти;
 - 4) адіабатне відведення теплоти;
 - 5) адіабатний стиск;
 - 6) адіабатне розширення.
10. Зазначте, який з термодинамічних процесів здійснюється в конденсаторі?
- 1) адіабатний стиск;
 - 2) адіабатне розширення;
 - 3) адіабатне підведення теплоти;
 - 4) адіабатне відведення теплоти;
 - 5) ізobarне підведення теплоти;
 - 6) ізobarне відведення теплоти.

11. Зазначте, який з термодинамічних процесів здійснюється у дроселі?

- 1) адіабатне розширення;
- 2) адіабатний стиск;
- 3) ізобарне розширення;
- 4) ізобарний стиск;
- 5) ізобарне підведення теплоти;
- 6) адіабатне підведення теплоти;
- 7) ізобарне відведення теплоти;
- 8) адіабатне відведення теплоти.

12. Зазначте, який з термодинамічних процесів здійснюється в компресорі?

- 1) адіабатний стиск;
- 2) політропний стиск;
- 3) адіабатне розширення;
- 4) політропне розширення;
- 5) адіабатне підведення теплоти;
- 6) політропне підведення теплоти;
- 7) ізобарне підведення теплоти;
- 8) ізобарне відведення теплоти;
- 9) політропне відведення теплоти.

13. Як визначається теплова потужність випарника?

- 1) $Q_k - N_{km}$;
- 2) $N_{km} - Q_k$;
- 3) $N_{km} + Q_k$;
- 4) $1 - N_{km}$;
- 5) $1 - Q_k$.

14. Як визначається теплова потужність конденсатора?

- 1) $N_{km} + Q_b$;
- 2) $N_{km} - Q_b$;
- 3) $Q_b - N_{km}$;
- 4) $1 + Q_b + N_{km}$;
- 5) $Q_b + N_{km} - 1$.

15. Як визначається потужність компресора?

- 1) $Q_b - Q_k$;
- 2) $Q_k + Q_b$;
- 3) $Q_b + 1$;
- 4) $Q_k - Q_b$;
- 5) $Q_k + 1$.

16. Як визначається витрата холодаагенту?

- 1) Q_k/q_k ;
- 2) Q_k/q_b ;
- 3) N_{km}/l_{km} ;
- 4) Q_b/q_b ;
- 5) Q_k/l_{km} ;
- 6) N_{km}/q_k .

17. Як співвідносяться між собою значення холодильного коефіцієнта та коефіцієнта перетворення?

- 1) вони приймають однакові значення;
- 2) холодильний коефіцієнт більший за коефіцієнт перетворення;
- 3) холодильний коефіцієнт менший за коефіцієнт перетворення.

18. Як визначається коефіцієнт перетворення циклу Карно в ТНУ?

- 1) $T_k/(T_k - T_b)$;
- 2) $T_k/(T_k + T_b)$;
- 3) $T_b/(T_b - T_k)$;
- 4) $T_b/(T_k + T_b)$;
- 5) $(T_k/T_b) - 1$.

19. Як визначається коефіцієнт перетворення парокомпресійної ТНУ?

- 1) Q_k/N_{km} ; 4) N_{km}/Q_b ;
- 2) N_{km}/Q_k ; 5) Q_k/Q_b ;
- 3) Q_b/N_{km} ; 6) $Q_k - Q_b + 1$.

20. Що характеризує коефіцієнт перетворення теплового насоса?

- 1) кількість відведені теплоти на одиницю витраченої енергії;
- 2) кількість витраченої енергії на одиницю відведені теплоти;
- 3) кількість витраченої енергії на одиницю підвіденої теплоти;
- 4) кількість підвіденої теплоти на одиницю витраченої енергії.

Тест 3. Ексергетичний аналіз ТНУ

1. Як визначається фактор Карно у випарнику?

- 1) $T_{hc}/T_b - 1$; 4) $1 - T_{hc}/T_b$;
- 2) $1 - T_{hc}/T_b$; 5) не визначається.
- 3) $T_{hc}/T_k - 1$;

2. Як визначається фактор Карно в конденсаторі?

- 1) $1 - T_{hc}/T_k$; 4) $T_{hc}/T_b - 1$;
- 2) $1 - T_{hc}/T_b$; 5) не визначається.
- 3) $T_{hc}/T_k - 1$;

3. Як визначається фактор Карно в компресорі?

- 1) $T_{hc}/T_k - 1$; 3) $1 - T_{hc}/T_k$;
- 2) не визначається; 4) $T_{hc}/T_k + 1$.

4. Який вираз має рівняння енергетичного балансу теплового насоса?

- 1) $q_k = q_b + l_{km}$; 3) $l_{km} = q_b + q_k$;
- 2) $q_b = q_k = l_{km}$; 4) $q_b = q_k + l_{km}$.

5. Який вираз має рівняння ексергетичного балансу теплового насоса?

- 1) $e_{pid} = e_{vid} - \Delta e_{vt}$; 3) $e_{vid} = e_{pid} + \Delta e_{vt}$;
- 2) $e_{pid} = e_{vid} + \Delta e_{vt}$; 4) $e_{vid} = e_{pid} - \Delta e_{vt}$.

6. За яким із запропонованих співвідношень можна визначити коефіцієнт перетворення ТНУ?

- 1) Q_k/N_{km} ; 4) N_{km}/Q_b ;
- 2) Q_b/N_{km} ; 5) Q_k/Q_b ;
- 3) N_{km}/Q_k ; 6) Q_b/Q_k .

7. За яким із запропонованих співвідношень можна визначити ексергетичний ККД ТНУ?

- 1) e_{vid}/e_{pid} ; 3) $e_{pid}/e_{vid} - 1$;
- 2) e_{pid}/e_{vid} ; 4) $e_{vid}/e_{pid} - 1$.

8. Зазначте, в якому з елементів ТНУ визначаються внутрішні втрати ексергії?

- 1) випарник; 3) конденсатор;
- 2) компресор; 4) дросель.

9. Зазначте, в якому з елементів ТНУ визначаються зовнішні втрати ексергії?

1) дросель;	3) компресор;
2) випарник;	4) конденсатор.
10. Як визначаються втрати ексергії у випарнику?	
1) $T_{hc}(s_2 - s_1)$;	4) $(e_4 - e_1) + e_{qb}$;
2) $T_{hc}(s_4 - s_3)$;	5) $(e_4 - e_1) - e_{qb}$.
3) $(e_2 - e_3) - e_{qk}$;	

11. Як визначаються втрати ексергії в конденсаторі?

1) $T_{hc}(s_2 - s_1)$;	4) $(e_4 - e_1) + e_{qb}$;
2) $T_{hc}(s_4 - s_3)$;	5) $(e_4 - e_1) + e_{qk}$.
3) $(e_2 - e_3) - e_{qk}$;	

12. Як визначаються втрати ексергії в компресорі?

1) $T_{hc}(s_2 - s_1)$;	4) $T_{hc}(s_1 - s_3)$;
2) $T_{hc}(s_4 - s_3)$;	5) $(e_2 - e_3) - e_{qk}$;
3) $T_{hc}(s_2 - s_3)$;	6) $(e_4 - e_1) + e_{qb}$.

13. Як визначаються втрати ексергії в дроселі?

1) $T_{hc}(s_2 - s_1)$;	4) $T_{hc}(s_2 - s_3)$;
2) $T_{hc}(s_4 - s_3)$;	5) $(e_2 - e_3) - e_{qk}$;
3) $T_{hc}(s_3 - s_4)$;	6) $(e_4 - e_1) + e_{qb}$.

14. Що називають фактором Карно?

- 1) ексергетичну температурну функцію;
- 2) ексергію теплового потоку;
- 3) анергію теплового потоку;
- 4) відношення ексергії до анергії теплового потоку;
- 5) відношення анергії до ексергії теплового потоку.

15. Що називають ексергією теплового потоку?

- 1) кількість теплоти, яку можна отримати від системи при її оборотному приведенні у рівновагу з навколошнім середовищем;
- 2) кількість роботи, яку можна отримати від системи при її оборотному приведенні у рівновагу з навколошнім середовищем;
- 3) міру втрати роботоздатності системи.

16. Як визначається ексергія теплового потоку?

1) $e = a - 1$;	3) $a = q + e$;
2) $e = q - a$;	4) $q = a + e$.

17. Як визначається анергія теплоти?

1) $a = q$;	3) $a = q - 1$;
2) $a = e$;	4) $a = q - e$.

18. Як співвідносяться між собою значення теплового потоку, ексергії та анергії теплоти?

1) $q = a + e$;	3) $a = e + q$;
2) $e = a + q$;	4) $q = a - e$.

19. Який показник визначає термодинамічну досконалість теплового насоса?

- 1) коефіцієнт перетворення;
- 2) холодильний коефіцієнт;
- 3) термічний ККД;
- 4) ексергетичний ККД;
- 5) відносний внутрішній ККД;
- 6) фактор Карно.

20. Як визначається коефіцієнт перетворення теоретичного циклу ТНУ?

1) $T_k/(T_k - T_b)$;	4) $T_b/(T_k + T_b)$;
2) $T_k/(T_k + T_b)$;	5) $(T_k/T_b) - 1$.
3) $T_b/(T_b - T_k)$;	

Тест 4. Теплонасосні станції

1. Що називають теплонасосною станцією?

- 1) комплексне енергетичне підприємство, призначене для централізованого теплопостачання;
- 2) насосну станцію, що перекачує гарячу воду;
- 3) насосну станцію, що перекачує теплу воду.

2. Як визначити витрату умовного палива на компресор ТНУ?

- 1) $Q_k / (Q_{hy}^p \cdot \eta_{ec} \cdot \eta_{em})$;
- 2) $N_{km} / (Q_{hy}^p \cdot \eta_{ec} \cdot \eta_{em})$;
- 3) $Q_b / (Q_{hy}^p \cdot \eta_{ec} \cdot \eta_{em})$.

3. Підігрівання якої води здійснюється в тепловому насосі у складі ТНС?

1) сирої;	4) котлової;
2) живильної;	5) підживлювальної.
3) мережкої;	

4. Яке обладнання може входити до складу теплонасосної станції?

- 1) водогрійний котел;
- 2) газова турбіна;
- 3) двигун внутрішнього згорання;
- 4) конденсатний насос.

5. Вкажіть діапазон температур оптимального підігріву теплоносія в ТНУ у складі ТНС:

1) 70 – 80 °C;	4) 65 – 75 °C;
2) 50 – 60 °C;	5) 75 – 85 °C;
3) 60 – 70 °C;	6) 55 – 65 °C.

6. Вкажіть температуру підігріву води в водогрійному котлі ТНС:

1) T_{vk} ;	4) T_b ;
2) T_{th} ;	5) T_{zmb} ;
3) T_k ;	6) T_{nmv} .

7. Як визначається навантаження водогрійного котла у складі ТНС?

1) пропорційно ($T_{\text{пмв}} - T_{\text{змв}}$);	4) пропорційно ($T_{\text{тн}} - T_{\text{змв}}$);
2) пропорційно ($T_{\text{пмв}} - T_{\text{тн}}$);	5) пропорційно ($T_{\text{k}} - T_{\text{змв}}$);
3) пропорційно ($T_{\text{змв}} - T_{\text{тн}}$);	6) пропорційно ($T_{\text{в}} - T_{\text{змв}}$).

8. Як працює теплонасосна станція в літній період?

- 1) тільки тепловий насос;
- 2) тільки водогрійний котел;
- 3) працюють тепловий насос та водогрійний котел;
- 4) не працює.

9. Як працює теплонасосна станція в опалювальний період?

- 1) тільки тепловий насос;
- 2) тільки водогрійний котел;
- 3) працюють тепловий насос та водогрійний котел;
- 4) не працює.

10. Як визначається навантаження теплового насоса у складі ТНС?

1) пропорційно ($T_{\text{пмв}} - T_{\text{змв}}$);	4) пропорційно ($T_{\text{k}} - T_{\text{змв}}$);
2) пропорційно ($T_{\text{пмв}} - T_{\text{тн}}$);	5) пропорційно ($T_{\text{тн}} - T_{\text{пмв}}$);
3) пропорційно ($T_{\text{тн}} - T_{\text{змв}}$);	

11. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з електроприводом?

1) $B_{\text{тну}}$;	4) $B_{\text{тну}} + B_{\text{вк}}$;
2) $B_{\text{вк}}$;	5) $B_{\text{тну}} + B_{\text{двз}}$;
3) $B_{\text{тну}} + B_{\text{гту}}$;	6) $B_{\text{тну}} + B_{\text{двз}}$.

12. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з приводом від газової турбіни?

1) $B_{\text{тну}} + B_{\text{вк}}$;	4) $B_{\text{гту}}$;
2) $B_{\text{тну}} + B_{\text{гту}}$;	5) $B_{\text{тну}}$;
3) $B_{\text{гту}} + B_{\text{вк}}$;	6) $B_{\text{вк}}$.

13. Як визначається витрата умовного палива на ТНС з приводом від двигуна внутрішнього згорання?

1) $B_{\text{тну}} + B_{\text{вк}}$;	5) $B_{\text{тну}} + B_{\text{двз}}$;
2) $B_{\text{тну}}$;	6) $B_{\text{двз}} + B_{\text{вк}}$;
3) $B_{\text{вк}}$;	7) $B_{\text{двз}}$.
4) $B_{\text{тну}} + B_{\text{гту}}$;	

14. Як визначається загальна теплова потужність ТНУ з приводом від ДВЗ?

1) $Q_{\text{тну}} + \Sigma Q_{\text{ox}}$;	3) $N_{\text{двз}} + \Sigma Q_{\text{ox}}$;
2) $Q_{\text{тну}} + N_{\text{двз}}$;	4) $N_{\text{двз}} + \Sigma Q_{\text{ox}}$.

15. Що може бути джерелом низькотемпературної теплоти для ТНС?

- 1) викиди промислових підприємств з температурою 120–140 °C;
- 2) зовнішнє повітря з температурою 5–25 °C;
- 3) сонячна енергія;
- 4) викиди промислових підприємств з температурою 20–40 °C;
- 5) теплота ґрунту;
- 6) викиди промислових підприємств з температурою 45–65 °C.

16. Як включений конденсатор теплового насоса в схемі THC?

- 1) включений перед водогрійним котлом;
- 2) включений після водогрійного котла;
- 3) паралельно з котлом.

17. Вкажіть температуру теплоносія на вході в конденсатор THU у складі THC:

- 1) T_{th} ;
- 2) T_{vk} ;
- 3) T_{thc} ;
- 4) T_{3MB} ;
- 5) T_{pMB} ;
- 6) T_k ;
- 7) T_b .

18. Вкажіть температуру теплоносія на виході з конденсатора THU у складі THC:

- 1) T_{pMB} ;
- 2) T_{3MB} ;
- 3) T_{th} ;
- 4) T_k ;
- 5) T_b ;
- 6) T_{vk} .

19. Вкажіть температуру теплоносія на вході у водогрійний котел THC:

- 1) T_{pMB} ;
- 2) T_k ;
- 3) T_{3MB} ;
- 4) T_b ;
- 5) T_{th} ;
- 6) T_{vk} .

20. Вкажіть температуру теплоносія на виході з водогрійного котла THC:

- 1) T_{th} ;
- 2) T_{vk} ;
- 3) T_{pMB} ;
- 4) T_{3MB} ;
- 5) T_k ;
- 6) T_b .

ЛІТЕРАТУРА

1. Ткаченко С. Й. Парокомпресійні теплонасосні установки в системах теплопостачання : монографія / С. Й. Ткаченко, О. П. Остапенко. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2009. – 176 с.
2. Янтовский Е. И. Парокомпрессионные теплонасосные установки / Е. И. Янтовский, Ю. В. Пустовалов. – М. : Энергоиздат, 1982. – 144 с.
3. Термодинамические диаграммы i-IgP для хладагентов. – М. : АВИСАНКО, 2003. – 50 с.
4. Ткаченко С. Й. Систематизація інформації з розробки, дослідження та впровадження теплонасосних установок / С. Й. Ткаченко, О. П. Остапенко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві: науково-технічний збірник. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2007. – № 4. – С. 176–184.
5. Ткаченко С. Й. Узагальнена теплотехнологічна система з теплонасосною установкою / С. Й. Ткаченко, О. П. Остапенко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві: науково-технічний збірник. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2006. – № 3. – С. 136–141.
6. Остапенко О. П. Перспективи застосування теплонасосних станцій в Україні / О. П. Остапенко, О. В. Шевченко // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві: науково-технічний збірник. – Вінниця : УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2011. – № 2. – С. 132–139.
7. Долинский А. А. Тепловые насосы в теплоснабжении / А. А. Долинский, Е. Т. Базеев, А. И. Чайка // Промышленная теплотехника. – 2006. – Т. 28, № 2. – С. 99–105.

Словник найбільш вживаних термінів

Абсолютний	absolute
Абсорбент	absorbent
Абсорбційний	absorption
Адіабатний	adiabatic
Адсорбційний	adsorption
Бінарний розчин	binary solution
Випарник	evaporator
Газ	gas
Газокомпресійний	gas compression
Густина	density
Джерела	heat sources
низькотемпературної	low temperature
теплоти	
Дросельний вентиль	throttle valve
Другий закон термодинаміки	second law of thermodynamics
Ексергія	exergy
Ексергетичний ККД	exergetic efficiency
Енергія	energy
Ентальпія	enthalpy
Ентропія	entropy
Закон	law
Загальний еквівалентний	total equivalent
вплив потепління	warming impact
Зворотний цикл	reverse cycle
Ідеальний	ideal
Ізобарний	isobaric
ККД	efficiency
Коефіцієнт	coefficient
Коефіцієнт перетворення	coefficient of transformation
Компресійний	compression
Компресор	compressor
Конденсатор	condenser
Конденсація	condensation
Опалювальний коефіцієнт	heating coefficient
Пара	steam
Парокомпресійний	steam compression
Перегріта пара	superheating steam
Питомий	specific
Питомий об'єм	specific volume

Питома теплопродуктивність	specific heating productivity
Питома холодопродуктивність	specific cooling productivity
Політропний	polytropic
Потенціал глобального потепління	global warming potential
Потенціал озонового руйнування	ozone depletion potential
Процес	process
Рівняння	equation
Робота	work
Робоче тіло	working body
Система	system
Сорбент	sorbent
Сорбційний	sorption
Стан	condition
Струминний	inkjet
Суха насичена пара	dry saturated steam
Температура	temperature
Тепловий насос	heat pump
Теплоємність	thermal capacity
Теплонасосна станція	heat pump station
Теплообмін	heat exchange
Теплота	heat
Теплохолодильна установка	heat refrigeratory installation
Термічний компресор	thermal compressor
Термодинамічний	thermodynamics
Термоелектричний	thermoelectric
Термотрансформатор	thermo-transformer
Технічна	technical
Тиск	pressure
Фаза	phase
Фазова діаграма	phase diagram
Холодаагент	refrigerant
Холодильний	refrigeratory
Холодильний коефіцієнт	refrigeratory coefficient
Холодильна машина	refrigeratory machine
Холодопродуктивність	cold productivity
Цикл	cycle
Цикл Карно	Carnot cycle

Остапенко Ольга Павлівна

ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНІКА ТА ХОЛОДИЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ. ТЕПЛОВІ НАСОСИ

Конспект лекцій

Редактор Є. Плетньова
Оригінал-макет підготовлено О. Остапенко

Підписано до друку 05.07.2017 р.
Формат 29,7×42 ¼. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Ум. друк. арк. 3,57.
Наклад 50 (1-й запуск 1-20) пр. Зам. № 2017-264.

Видавець та виготовлювач
Вінницький національний технічний університет,
інформаційний редакційно-видавничий центр.
ВНТУ, ГНК, к. 114.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021.
Тел. (0432) 59-85-32, 59-87-38.
[press.vntu.edu.ua;](mailto:press.vntu.edu.ua) *e-mail:* kivc.vntu@gmail.com
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р